

STAR – Yalçın AKDOĞAN

Ruhunu Şeytana Satan İşbirlikçiler

Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı, Cumhurbaşkanımız **Erdoğan** ve Medine müdafii **Fahreddin Paşa**'ya yönelik saygısız bir çıkışta bulundu. Kudüs davası için Türkiye'nin üstlendiği tarihi role karşı **teşekkür etmek yerine küstahlık yapmak** tam bu adamlara yakışacak, onların gerçek yüzünü gösterecek bir haldir. Bu zavallı zihniyet Kudüs kararı sonrasında **ABD'ye laf söyleyemez.**

Bu ezik zihniyet Gazze'deki zulümleri sebebiyle **İsrail'le laf söyleyemez.** Bu işbirlikçi zihniyet Mısır'daki darbeye laf söyleyemez.

Bu ruhunu şeytana satan zihniyet sadece emperyalist güçlerin oyunlarını bozan, hakikati haykıran, dünya mazlumlarına sahip çıkan Türkiye'ye laf söyleyebilir.

Aslında bu tür **karikatür şahısları, kukla kişilikleri** "bir lafa bakarım laf mı diye, bir de söyleyene bakarım adam mı diye" şeklinde aşağılayıp geçmek ve asıl dizginlerini elinde tutanlara laf söylemek gerekir. Ama bu kukla kişiliklerin üstlendiği misyonu ortaya koymak da bir gerekliliktir.

İslam dünyasının içinde **çıbanbaşı** olarak sivrilen bu adamlar hiçbir konuda ümmetin ve bölgenin selametine yönelik bir duruş sergileyemezler çünkü bütün bu hadiselerin içinde onların da payı vardır.

'**Karanlıklar prensi**'olarak öne çıkan bu adamların misyonu bölgede **fitne çıkarmak, Müslümanı Müslümana kırdırmak, İsrail'in çıkarları için halkların iradelerini dizginlemektir. Fitnebazlık bunların taşeronluk görevidir.**

Arap baharından sonra bölgede yaşanan her türlü **anti-demokratik müdahalenin, kanlı hesaplaşmanın, kirli ittifakın, can yakan olayın arkasında bu habis zihniyetin parmağı** bulunuyor.

Mısır darbesinden Libya'ya, Katar operasyonlarından Lübnan'a kadar birçok müdahalenin arkasında bunların parmağı var.

Türkiye'deki FETÖ kaynaklı yargı/ordu darbe girişimlerinin arkasında da bunların desteği var.

Dünya genelinde Türkiye'ye karşı yürütülen kara kampanyanın bir ayağında FETÖ, diğer ayağında bunlar var.

Bunlar adeta **ABD emirliği, CIA'nin Körfez istasyonu** gibi konuşlanmışlar. Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ın ABD'nin Kudüs kararı sonrasında İslam İşbirliği Teşkilatı'nı toplaması ve onurlu bir duruş sergilenmesi için diplomatik rol üstlenmesi, **bunların fiyakasını tamamen bozdu.**

Örtülü operasyonların, gizli işbirliklerinin, pis ilişkilerin içinde yer alan bu adamlar Türkiye'nin aldığı inisiyatifle iyot gibi ortaya çıktılar. Bölge halkları bunların ne kadar **korkak, sinsî ve kirli** bir karaktere sahip olduğunu daha iyi gördü.

Buna karşı yaptıkları hamle, Fahreddin Paşa sataşmasıyla Osmanlı-Arap sürtüşmesini hatırlatıp, Ortadoğu halklarını asabiyet üzerinden Türkiye'ye karşı yeniden konumlandırmaya çalışmaktır. Bu yüzden bu oyuna gelmeyecek söylemlerde bulunmak, özellikle medyada gördüğümüz gibi Arap karşıtlığını tahrik eden yaklaşımlardan kaçınmak gerekir.

Birleşmiş Milletler'deki oylamaya yönelik olarak Başkan Trump'ın ortaya koyduğu söylem ise bir yönüyle **tehdit/şantaj** anlamına geliyor, diğer yönüyle **rüşveti** çağırıştırıyor. Egemen ülkelere karşı sanki payandaymış gibi tavır takınmak hiç yakışık almamıştır. **Silah ve para gücüyle dünyayı dize getirme** anlayışı ABD'yi daha sempatik bir hale getirmez. **Hakikate ve vicdanın sesine karşılık çıkarı ve korkuyu** yerleştirmek Trump'ın yeni ulusal güvenlik stratejisine uygun düşebilir ama ABD'nin algısına daha fazla zarar veren bir sonuç üretir.

İsrail ise BM'yi alaya alan ve takmayacağını söyleyen bir yaklaşım serdediyor. Giderek İsrail'e benzediğini söylediğim ABD'nin de muhtemel BM kararları sonrasındaki tavrı buna doğru evrilecektir.

STAR- Mustafa KARTOĞLU

'Çukur Terörü' Sonrası Şırnak Ayığa Kalkıyor

PKK terör örgütünün 1 Kasım 2015 seçimlerinden sonra başlattığı -AK Parti Adıyaman Milletvekili Adnan Boynukara'nın TBMM kürsüsünden isimlendirmesiyle- 'çukur terörü'nün yaraları hızla sarılıyor. Şehirlerde güvenliğin sağlanmasıyla birlikte, kazılan sokakların, tahrip edilen evlerin yeniden inşasına hemen başlanmıştı. Son durumu, Çevre Şehircilik Bakanı **Mehmet Özhaseki** ile birlikte ziyaret ettiğim Şırnak, Cizre ve Silopi'de görme fırsatı buldum.

Önce gözlemler: İlçeler arası yollar 'duble yol' haline getirilmiş, eksik kalan kısımlar inşa halinde. Şehir içi yollarda da köprüler ve genişletme çalışmaları sürüyor. Her yerde inşaat var. Caddeler kalabalık, araç trafiği yoğun. "Ne var ne yok" sorusuna "Bir yıldan fazladır rahatız" cevabı geliyor konuştuğumuz herkesten.

Vatandaşlar polisle, jandarmayla iç içe, özellikle de çocuklar. Silopi'deki Kur'an kursu açılışı sırasında, inşa halindeki kanalın kenarında oturan kız çocuklarını gördüm; bir kadın polis benden önce davrandı ve çocukları anne ilgisiyle oradan aldı. Bu sırada 'haşarı' erkek çocuklar, bir başka polis memurunun bölüştürdüğü çikolata için sıradaydı.

Çevre Şehircilik Bakanlığı ve TOKİ hızlı bir inşaa süreci başlatmış.

Bakanlığın yaptığı konutların büyük kısmı 2-4 katlı, bölge insanının tercihlerine uygun teraslı, verandalı ve 'çatıda uyuma' imkanı verecek şekilde tasarlanmış.

Ayrıntıları Bakan Özhaseki anlattı:

Önce 'hasar tespiti' yapıldı.

Şırnak'ta toplam 45 bin hasarlı konuttan hafif hasarlı olan 34 bini için eşya ve onarım desteği

verildi. Ağır hasarlı 11 bin konut için vatandaşlarla 'yeni konut' uzlaşmasına varıldı. Uzlaşma önemli.

Çünkü bazı konutlar kaçak veya birden fazla ailenin oturduğu konutlar. Bazı aileler ya aynı yerde konut veya daha 'fazla' taleplerde bulundu.

Ancak hem vatandaş 'terör' vahşetini yaşadı, hem de devlet 'halkı kazanma'yı önemsedti. O yüzden uzlaşma oranı hayli yüksek.

Örneğin Şırnak merkezde yüzde 93, Silopi'de yüzde 92, Cizre'de yüzde 80'in üstünde.

Anlaşan vatandaşların ilk günden itibaren kiralari ödendi. Her aileden birer kişi istihdam edildi.

Ve bir yıldan biraz fazla sürede 11 bin konutun 2 binden fazlası teslim edildi, önemli bir kısmı üç ay içinde teslim edilecek, kalanları da bu yaz tamamlanacak.

Sadece devlet değil, ticaret ve sanayi sektörü de üzerine düşeni yapmış. TOBB'un Şırnak'ta açılışı yapılan Teknik Anadolu Lisesi gibi. Seyahatte birlikte olduğumuz TOBB Başkanı **Rifat Hisarcıklıoğlu**, Bakan'a Şırnak'ın ticari gelişmesine dair rakamları aktardı.

'Çukur terörü'nün bastırılmasından sonra açılan şirket sayısı tüm Türkiye'de yüzde 12 artarken, Şırnak'ta yüzde 113 artmış. İşyeri sayısı yine Türkiye ortalamasında yüzde 6 artarken Şırnak'ta yüzde 30, ihracat yüzde 26 artmış. Öte yandan, karşılıksız çek sayısı tüm Türkiye'de yüzde 43 azalırken, Şırnak'ta yüzde 69 azalmış.

Buna, Cizre'de açılan 5 yıldızlı Divan Oteli'ni de ekleyelim.

Çukur terörünün simge yerlerinden Diyarbakır Suriçi'nin durumunu da sordum.

Bakan anlattı:

Sur'da altyapı tamamen yenilendi; gecekondular temizlendi. Birçok cadde, sokak eski haline getirildi. Duvarlar taş kaplandı. İşyerleri yenilendi.

Taş evler de hızla yapılıyor. Ancak bölgenin SİT alanı ve UNESCO koruması altında olması nedeniyle, tarihi binaların restorasyonu, aslına uygun yenilenmesi süreçleri izinler ve denetimler nedeniyle toplu konut hızında olmuyor.

Sur dışında inşa edilen 6 bin konutun 2 binden fazlası tamamlandı; talep edenlere teslimat yapılıyor.

Diyarbakır'ın ekonomisi de Şırnak'a benzer şekilde toparlanıyor.

Bakan Özhasseki, çok önemli iki noktayı daha işaret etti:

“Çukur terörünün yıkımını gidermek ve maddi yaraları sarmanın bedeli 10 milyar TL'yi bulacak. Güvenlik maliyeti ayrı. Ama parayla çözülecek işler önemli değil; asıl toplumsal ve duygusal maliyeti çok yüksek oldu terörün. En çok bunun üzerinde duruyoruz.”

“İki yıl önce Şırnak'a geldiğimde yüzlerce polisle gezmek zorundaydık, yer yer çatışmalar devam ediyordu. İnsanlar balkonlara çıkmaya çekiniyordu, gizlice el sallayanlar görüyordum. Şimdi yollarda karşıyorlar, evlerde misafir ediyorlar.”

İyi şeyler medya için pek cazip değil belki ama Türkiye'yi bu 'iyi şeyler' ayağa kaldıracak.

STAR – Ahmet KEKEÇ

Bu Yazı Akşener'ci Kemalist Ataol'a Gelsin

Mustafa Kemal sağ olsaydı, bugün terör örgütleriyle iş tutan **ABD** ve **NATO** konusunda ne düşünürdü?

Dahası, Batı ittifakına ve NATO'ya bağlılığını vurgulayarak partisinin kuruluşunu ilan eden **Meral Akşener**'ci Kemalistleri nasıl karşılardı?

Bir de **“Ulusal Savunma Kavramı”** diye bir şey var...

Mustafa Kemal'e göre, **"yabancı el"**in işin içinde olduğu bir **"millî savunma"** düşünülemez.

Osmanlı generallerinin Alman ordusuyla imzaladığı askeri işbirliği anlaşmasının Osmanlı'nın sonunu getireceğini daha o zamandan kestirmiş, bu nedenle Birinci Dünya Savaşı boyunca **"İttihat ve Terakki"** hükümetinin başımıza sardığı Alman Genelkurmayı ve generalleriyle boğuşup durmuştur.

Falih Rıfık Atay'a dikte ettirdiği anılarını okursanız yabancı denetiminden ne kadar irkildiğini görürsünüz.

Atatürkçülük, **“Batı ne eyliyorsa doğrudur”** demek değil, birazcık da iç güvenliğimize kadar sızmış **"yabancı el"**in varlığını görmektir.

Bakın Mustafa Kemal, Almanlarla gizli ittifak kuran **Enver Paşa** ve arkadaşlarını nasıl eleştirmiştir:

“...O (Enver) ve arkadaşları zaten daha önce Türk milletini uygunsuz durumlara sokmuşlardı. Bu uygunsuz durum, ordunun yabancı komutanların eline bırakılması, verilmesidir... Bu açıdan Almanları ve Alman askeri heyetini eleştirmek istemem; asıl eleştiriye müstahak olanlar, elbette bizim devlet reisimiz ve özellikle devlet adamlarımızdır.

“Türk ordusunun **'güçsüz'** ve **'kabiliyetsiz'** olduğu inancıyla, Alman askeri eğitimcilerini, ayaklarına kadar giderek ve rica ederek memleketimize davet eden onlardı. Bu heyete Türk milletinin kabiliyetsizliğinden, beceriksizliğinden açık biçimde söz edilmiş, kendilerine adeta gelip bizi 'adam etmeleri' teklif olunmuştu.

“Böyle bir başvuru üzerine gelen bu heyet, içlerine girdikleri insanları ve çevreyi güçsüz, hatta haysiyetsiz telakki ederse mazur görülebilir. Ben ordunun kayıtsız şartsız, bütün sırları ile Alman askeri heyetine

verilmesi ve bırakılmasından çok müteessirim. Daha karar verilmezden önce, bir rastlantı ile durumu öğrendiğim zaman, sesimin erişebileceği makamlara kadar itirazlarda bulunmayı görev saymıştım. İtirazlarıma kimse cevap vermedi.”

İsterseniz, yukarıdaki satırları, "**Alman**" sözcüğünü "**ABD**" ve "**NATO**" sözcükleriyle değiştirerek yeniden okuyun.

Daha doğrusu, Akşener’ci "**Kemalist Ataol**" okusun. Bakalım karşısına ne çıkacak?

ARAPLAR

Birleşik Arap Emirliği’nde Bakanlık yapan bir soytarının terbiyesizce yakıştırmalarına bakıp da Araplar konusunda genelleme yapan arkadaşlara duyurulur:

Osmanlı devletinin yıkılışıyla sonuçlanan birinci büyük savaşta bazı Araplar bizim için, bazıları da karşı cephe için (İngilizler için) savaşıyordu.

Fahreddin Paşa’nın anılarını okursanız, bu konuda detaylı bilgiye ulaşırsınız.

Şerif Hüseyinve "**çevresinin**" ihanetini tüm Araplara teşmil etmek haksızlıktır.

Ki, aynı Şerif Hüseyin, Kıbrıs’ta göz hapsinde tutulduğu son yıllarında Osmanlı’ya ihanetin Müslüman coğrafyaya hangi bedelleri ödettiğini itiraf etmiş, "**yanlış yaptık**" demiştir.

Ama iş işten geçmiştir.

Bugün de müstevliyle iş tutan Araplar (Arap yöneticiler) yok mu?

O halde aynı basit çıkarsamayı günümüz için de yapabiliriz:

Bazı Araplar Türkiye’yle ittifaktan yana, bazıları bölgede karıştırıcı rol üstlenmiş Amerika’yla ittifaktan yana.

Bu kadar basit bir şeyi göremiyor musunuz?

AKŞAM – Ufuk ULUTAŞ

İsrail meselesi, ABD meselesi, BM meselesi

İsrail’in işgalinin merkezde olduğu soruna Filistin sorunu diyegelmişizdir. Bu kullanım sorunlu coğrafyanın Akdeniz’den Ürdün’e kadar uzanan “Filistin” toprakları olduğuna işaret ediyorsa sorun yok. Fakat İsrail’i aklayıp sorunun kaynağı olarak Filistin’i işaret ediyorsa kasıtlı bir yanıltır. Bir Filistin sorunumuz var mıdır? Ya da mezkûr sorunun Filistin’e bakan tarafları var mıdır? Evet, Filistin’in siyasi/ideolojik bölünmüşlüklerinin ve siyasi proje oluşturmadaki yetersizliği sorunun parçalarından birisidir. Fakat bu sorunun bir üst kademesinde daha büyük bir İsrail sorunumuz vardır.

Arap-İsrail çatışması, Filistin-İsrail çatışması gibi son yüz senemizi meşgul eden çatışmalar merkezinde ortaya çıkan sorun, bir İsrail sorunudur ve bu sorunun merkezinde yasadışı göçler ve işgal vardır. Tarihi Filistin topraklarının demografisinin bu topraklara ait olmayanlar tarafından değiştirilip, bu topraklarda yaşayan halkın sürgün edilmesidir sorunun kaynağı. Hukuki ve insani taleplerle, yüzyıllardır yaşadıkları topraklardan cebren çıkarılmalarına karşı çıkan Filistin halkının karşısına mitolojik söylem ve cebri uygulamalarla çıkanlar arasındaki mücadeledir İsrail sorunu. İsrail’in işgali normalleştirmeye çalışırken, işgal sebebiyle normalleşmemesidir. Üç İbrahimi din için kutsal olan bu toprakların, mitolojik aynı zamanda ırkçı bir projeye çiğnenmesidir. İsrail her ne kadar işgalin kendisini güçlendirdiğini düşünse de; işgal İsrail’in altını oymaktadır.

İsrail sorununun da üzerinde bir ABD sorunu vardır. İngilizlerden devraldıkları hegemonyayı İsrail işgalinin hizmetine sunan ABD, en başta bu topraklara kutsiyet atfeden

Müslümanlara, Hristiyanlara ve Yahudilere zarar vermektedir. Şimdiye kadar BM'den İsrail aleyhine yaptırım gücü olan kararların çıkmasına engel olan ABD, İsrail'e verdiği bu açık çekle çatışmanın çözülmesinin önündeki en büyük engel olagelmıştır. BMGK'da 14 üyenin kabul ettiği Kudüs kararını tek başına veto ederek ve ardından saldırgan ve tehditkar bir yaklaşım sergileyerek yıkıcı misyonuna devam etmiştir. Şu an ABD iç siyasetindeki çalkantılar, siyasi/ekonomik birtakım menfaatler ve apokaliptik tezviratlar sebebiyle ABD Kudüs meselesinde mafyöz bir tavır sergilemektedir.

ABD sorunun üzerinde ise bir uluslararası sistem sorunu vardır. Son Kudüs meselesi bir defa daha göstermiştir ki BM dünya barışını koruma araçlarına ve kapasitesine sahip değildir. Dünya barışı bir ülkenin iç siyasetindeki çalkantılara, siyasi/ekonomik birtakım menfaatlara ve apokaliptik tezviratlara feda edilmektedir. BM sistemi önce ABD'nin BM Daimi Temsilcisi Nikki Haley ardından da bizzat Trump tarafından tehdit edilmiş, uluslararası irade esir alınmak istenmiştir. Haley perşembe günkü oylamada ABD aleyhine oy kullananların listesini oluşturarak cezalandıracaklarını, Trump ise bu ülkelere dış yardımı keseceğini ima etmiştir. Senelerdir dış geçirilemeyen İsrail işgali ve ABD tarafından esir alınan (veya Suriye meselesinde olduğu gibi Rusya tarafından baltalanan) uluslararası irade, BM'nin domine ettiği uluslararası sistemin sorunun asıl kaynağı olduğunu göstermektedir. BM'nin yapısı değişmeden ne ABD (ne Rusya), ne İsrail işgali ne de Filistin-İsrail çatışmasının gidişatı değişir.

AKŞAM – Emin PAZARCI

Lawrence'tan Trump'a Geçiş Yaptılar

Ne mi oluyor? Tarih yine tekerrür ediyor! Geçmişe şöyle bir bakarsak, anlarınız zaten bugün neler olduğunu.

Bir başka ifade ile değerlendirilirse, **Araplar** yine arıza yaptı. **Cumhurbaşkanı Erdoğan** da işte bu yüzden **Medine Müdafii Fahrettin Paşa**'yı küstahça **"hırsızlıkla"** suçlayan **BAE Dışişleri Bakanı**'na o soruyu sordu:

-Benim atam, Kutsal Toprakları müdafaa ederken, senin ceddin neredeydi?

Biliyoruz nerede olduklarını: **Osmanlı**'ya karşı onları organize eden İngiliz Ajanı Thomas Edward Lawrence'in peşindeydiler. **O**'na **"Arabistanlı Lawrence"** diyorlardı. Hatta bir halk kahramanı olarak bakıyorlardı. Bunların meşrebinde var ihanet!

Bu **BAE**'li **Bakan**'ın ceddini, muhtemelen **Lawrence**'in oluşturduğu düzensiz çetelerin içindeydi. Ya da onlara destek veriyordu. İngilizler adına **Müslüman Osmanlı**'ya kurşun sıkıyordu. İçinde bu kadar kin biriktirdiğine göre, bu adamın ceddini de İslam Peygamberi'nin ebedi istirahatgahı olan **Medine**'yi savunan **"Çöl Aslanı"** lakaplı **Fahrettin Paşa**'nın sırtını yere getirmek için İngilizlerin emrinde çalışıyordu. Soya çekim dedikleri bu olsa gerek!.. Söylediklerini yadırgamamak lazım. Meşrep meselesi bu...

Dün yağmalanıp, dünyanın çeşitli yerlerine götürülen İslam eserleri için seslerini çıkarmıyorlar. Onları umursamıyor ve geri getirmek için kollarını kıpırdatmıyorlar. Buna karşılık, **Fahrettin Paşa**'nın İslam düşmanlarının elinden kurtardığı kutsal emanetlerin **Topkapı Sarayı**'nda korunup sergilenmesini hazmedemiyorlar. İliklerine kadar ihanet işlemiş bunların.

Müslümanlar adına yüz karası her biri. İşte batının **"İlmli İslam"** derken kastettiği tipler bunlar. Batı, bütün **Müslümanların** böyle olmasını istiyor. Kolay kazançlarını zevk ve sefaya yatırırlar. Keyif içinde yaşasınlar.

Buna karşılık, efendilerinin kim olduğunu bilsinler. Batının ayağına dolaşmasınlar. Gerektiğinde de kendilerine verilen görevi yapsınlar... Bugün lazım oldu, birer birer ortaya çıkıyorlar...

Kimi **BAE Dışişleri Bakanı**'nın yaptığı gibi **Kudüs**'ü sahiplenen **Türkiye Cumhuriyeti**'ne saldırıyor. Kimisi televizyonlara çıkıp, "**İsrail**'le savaşmak **caiz değildir**" diyor. Kimi de işi daha da ileri götürüp, "**Kuran'da İsrail Oğulları var. Ama Filistin diye bir devlet yok. O topraklar İsraililerindir**" diye fetva veriyor.

Aşağıda da en aşağısında bunlar. Milyarlarca dolar parayı depolayıp, zevk içinde yüzen, hayvani zevkler peşinde koşan tiplerden başka ne beklenebilir? Elbette başta türlü davranamazlar. Yanı başlarındaki **Müslümanlar** aklıktan kırılırken, kollarını kıpırdatmıyorlar. **Türkiye**, milli geliriyle oranlandığında insani yardımlar konusunda dünya birincisi. Peki bunlar nerede, ne yapıyorlar? Paralarını dünyanın en lüks malikanelerine yatırıyorlar. Zaman zaman batıya kaçıp, hovardalığa milyonlar harcıyorlar. Üstüne bir de utanmadan bize ve **Osmanlı**'ya çamur atıyorlar. Hiçbir değerleri yok bu adamların aslında. **Lawrence**'in çocukları bunlar. **ABD Başkanı Trump** da çok iyi tanıdığı ve meşreplerini bildiği için dolarla tehdit ediyor bunları. Emir eri gibi tepe tepe kullanıyor. Gidiyor, iki fotoğraf çektiriyor, kulaklarına bir şeyler fısıldıyor, dolardan, paradan bahsediyor. Kardeşlerinin üzerine saldırtıyor. Biz onları iyi tanıyoruz. **Osmanlı**'dan bu yana şerbetliyiz. Bizim açımızdan hayal kırıklığı değil yaptıkları. Şimdi sakın yanlış anlaşılmasın. Top yekün bir halktan değil, o halkın tepesine çöreklenmiş, onları da istismar eden ve tepe tepe kullanan adamlardan bahsediyorum. O üzerine çöreklandıkları insanlar da yaşananların farkında. İçinde buldukları durum sürdürülebilir değil. Akıbetleri kötü. Dünya yeniden şekillenirken, kendi halklarından çok büyük tokat yiyecek bunlar. Az kaldı, çok az...

AKŞAM –Kurtuluş TAYİZ

“Katil Erdoğan” İfade Özgürlüğü Mü?

İzmir 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davada, Cumhurbaşkanı'na hakaret suçlamasıyla yargılanan sanıklar "**Katil, hırsız Erdoğan**" sloganı attıklarını kabul ederek "**ifade özgürlüklerini kullandıklarını**" beyan etmiş. Mahkeme heyeti de bu savunmayı yeterli görerek sanıkları beraat ettirmiş.

Oysa Türk Ceza Kanunu'nda gerek "**kişilere karşı suçlar**" altında ve de özel olarak "**Cumhurbaşkanı'na hakaret**" başlığı altında düzenlenen "**hakaret suçları**"na göre sanıklar açısından iki ayrı suçun unsurları tam olarak oluşmuştur.

Ayrıca "**Katil, hırsız Erdoğan**" demek "**hakaret suçu**" kapsamının da ötesine geçmekte, sanıklara Cumhurbaşkanı'na yönelttikleri bu suçlamayı ispat yükümlülüğü getirmekte. Ancak mahkeme heyeti, bu ayrıntılara pek takılma gereği duymadan sanıkların beraatına karar vermiş. Gereğince kararında mahkeme heyeti, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin bilmem hangi maddesine atıfta bulunarak büyük ihtimalle bu skandal karara bir kılıf uyduracaktır. Şüphesiz burada mesele Cumhurbaşkanı **Erdoğan** aleyhine çıkan bir karar değil. Sorun daha büyük ve siyasi. Yeni bir dönemin işaretleri var, bu kararda. 2019'a doğru Cumhurbaşkanı'nı hedef alacak olan saldırıların önü her cepheden açılıyor. Yargı üzerinden **Erdoğan**'a karşı hukuksuz, sınırsız, dizginsiz bir mücadelenin startı veriliyor.

2019 seçimleri yaklaştıkça Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'a yönelik saldırıların dozunun sistematik olarak arttırıldığını hep birlikte göreceğiz. 2019 seçimleri sadece Türkiye için değil, Batı için de "**kader**" seçimi. **Erdoğan**'ı durduramazlarsa Türkiye'yi tümünden kaybedecekler; **Erdoğan**'ı durdurmayı başarırlarsa Türkiye'yi gerisin geri avuçlarının içine alacaklar. Bu yüzden içerideki tüm işbirlikçileri 2019 için harekete geçirecek, tüm enerjileriyle yüklenecekler.

FETÖ'yu ayrı, ulusalcıları ayrı, CHP'yi ayrı, AK Parti'deki **Erdoğan** karşıtlarını ayrı, iş dünyasını ayrı, PKK ve HDP'yi ayrı, sol örgütleri ayrı ayrı kışkırtacaklar.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'a karşı **“demokrasi cephesi”** adını verdikleri, şimdiden şekillenmeye başlanan gayrimeşru koalisyon ile 2019'a kadar sosyal ve siyasal hayatı terörize edecekler.

Bu şer koalisyonunun milleti ve devleti alt edebileceğini sanmıyorum elbette ama yine de sonuç kimse için **“çantada keklik değil”**, bunu bilelim.

Türkiye'ye karşı birleştiler

Osmanlı'ya karşı kurulan ittifakın benzeri bugün Türkiye'ye karşı kurulmuş durumda. Dünün Arap kabileleri bugünün devletleşmiş Arapları, Türkiye'ye karşı yine Batı'nın yanında yer alıyor. Batı'nın Osmanlı'yı içeriden bölmek için kullandığı Ermeni komitacıların yerini ise PKK almış. Jön Türklerin yerinde ise FETÖ ve CHP duruyor. Ne var ki aynı nehirde iki kere yıkanılmaz. Türkiye'nin yüz yıl öncesinde olduğu gibi dışarıdan ve içeriden kuşatıldığı doğru; ancak bu, devletin aynı hataları tekrarlayacağı anlamına gelmiyor. Batı'ya bugün de uşaklık edecek çevrelerin sayısı az değil, ancak düne göre bunların etkinliği oldukça zayıf. FETÖ'nün devletten temizlenmesi, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin asli görevlerine göre yeniden yapılanması, CHP ve HDP'nin toplum nezdinde deşifre edilip etki ve gücünün sınırlandırılması, PKK'nın tasfiyesi ve hareketsiz kılınması düne göre bugünün artıları. En büyük artı ise tek vatan, tek bayrak, tek devlet etrafında birleşen milletimizin varlığı. Hiçbir güç, tek vücut olan bu milleti yenemez. Bu birlik korundukça Batı'nın Türkiye ile başa çıkması mümkün değil.

YeniŞafak –

Tamer KORKMAZ

Bir Yıl Önceki Suikast...

Karlov Cinayeti'nin üzerinden tam bir yıl geçti: Rusya'nın Ankara Büyükelçisi'nin ölüm yıldönümü münasebetiyle Türkiye'ye gelen Rus heyeti, suikast soruşturmasını yürüten Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı yetkilileriyle buluştu.

Başsavcılık yetkilileri, Rus heyetine “suikastın iki ülke ilişkilerini bozmak amacıyla düzenlendiği” ve “Cinayetin arka planında FETÖ'nün yer aldığı” bilgisini vermiş...

Rus yetkililer de aynı görüşte olduklarını söylemişler. Karlov'u öldüren polis Mevlüt Mert Altıntaş'ın FETÖ mensubu olduğu “daha o gece” ortaya çıkmıştı...

“Kanlı Oyun” çok çabuk bozulmuştu.

Geçen yılın 19 Aralık akşamı, “cinayet işlendikten dakikalar sonra” suikastçının “Nusra mensubu olduğunu!” iddia eden kimdi, peki? El Cevap: CIA elemanı, FETÖ'cü kaçaklardan Emre Yaramaz! Andrey Karlov'un öldürülmesinin hemen ardından...

“Suikastçının Nusra Cephesi'ne mensup bir radikal İslamcı olduğu” kuyruklu yalanı itina ile pazarlanmıştı...

Çünkü işbu psikolojik harp üzerinden katilin FETÖ'cü olduğu/cinayetin arkasında da FETÖ'nün yer aldığı gerçeği hasıraltı edilmek isteniyordu!

Bu minvalde “suikastı Nusra'cılarının üstlendiğine” dair bir başka yalan da “sahte bir bildiri” üzerinden gösterime girmişti!

“İsrail istihbaratının vitrini durumundaki DEBKAFile, suikastçının Nusra tetikçisi olduğunu” yazmıştı; içerideki bazıları da bu yalanı twitter'dan “küpürtmekle” meşguldü! Büyükelçinin öldürüldüğü akşam CNN Türk'teki canlı yayına telefonla bağlanan bir Hürriyet yazarı ise “Katilin Nusra'cı olduğunu” söylerken; FETÖ'nün Yaramaz'ından farksızdı!

Geçen Ağustos'ta Hürriyet'teki köşesinde -bir başka konuda- klavye oynatırken, “Gazeteciye sızdırma yapılmaz mı, algı operasyonları için kullanılmaya çalışılmaz mı? O olur da, ben o türlerden değilim” diye yazmıştı!

Birkaç yıl önce, Pensilvanya'daki çiftlikte Locaefendi ile "hatıra fotoğrafı" çektiren de kendisiydi! O esnada, esas duruştaydı, ceketinin de düğmeleri ilikliydi.

Andrey Karlov Suikastı'nın ertesi günü yani 20 Aralık 2016 tarihli Hürriyet'in ilk sayfasında "Katil, Çevik Kuvvet polisi çıktı" patlağıyla birlikte, tetikçinin "Nusra Cephesi sloganı attığına" dikkat çekilmişti.

Oysa daha o gece bitmeden, daha doğrusu saatler gece yarısını bile göstermeden; katilin FETÖ mensubu olduğu kesinleşmişti.

Locaefendi'nin muhibbi Hürriyet, bu gerçeği okuyucularından itina ile gizlemişti!

Bitmedi... Mert Altıntaş, Paralel Yapı'nın sınav hırsızlığı sonucu polis olanlardandı.

15 Temmuz (2016) günü, Diyarbakır'da görevli iken iki gün için izin almış ve Ankara'nın yolunu tutmuştu...

Paralel Altıntaş'ın "izin kâğıdına yazdığı, Ankara'daki adresteki ev" mi; firardaki Abdullah Bozkurt'a aitti.

FETÖ'nün İsveç'e kaçan etki ajanlarından "gazeteci" maskeli Abdullah Bozkurt'un, Andrey Karlov'a düzenlenen suikasttan iki gün öncesinde; twitter'dan "Türkiye'deki elçilikler artık güvende değil" diye yazdığını da, çoktan unuttuk...

FETÖ'nün "uluslararası propaganda" için kurduğu İsveç merkezli SCF (Stockholm Center for Freedom) adlı kuruluşun başında, Sam Amca'sının Abdullah Bozkurt'u var!

15 Temmuz'daki darbe kalkışmasıyla alakalı bir rapor yayımlayan bu kuruluş; 191 sayfalık raporda Fetullah Gülen ile yapılmış bir mülakatı öne çıkarmıştı...

Raporda; Kılıçdaroğlu ve Demirtaş'ın yanı sıra, CIA ajanı Henri Barkey ile Michael Rubin'in açıklamalarına da yer verilmişti! Abdullah Bozkurt adlı ajan; Trump'ın Kudüs'le ilgili malum kararından dolayı Türkiye'de protesto edilmesinden fevkalade rahatsız oldu! Twitter'dan "Türkiye'deki Kudüs protestolarında El Kaide bağlantılı terör grupları başı çekiyor" diye yazarak iftira atan da Paralel Ajan Mister Bozkurt'tur: "El Kaide'nin, aslında CIA operasyonunun kod adı" olduğu gerçeğini, Langley'dekilerden öğrenmiş olmalıdır!

YeniŞafak – Kemal ÖZTÜRK

Satılık Vicdan

Trump, devletlerin oylarını satın almaktan bahsetmiyor aslında. Bahsettiği şey, ABD siyasetinin üzerine kurulduğu, her şeyin 'satılık' olduğu bir alışverıştır.

Amerikan iç siyasetinin nasıl işlediğini bugüne kadar en iyi anlatan dizi olan, House of Cards izlerseniz, her şeyin nasıl alınıp, satıldığını orada görürsünüz.

Herşey Çıkar Üzerine Kurulu Fikri Kimin?

'Siyaset çıkarlar üzerine kuruludur' ilkesi, Amerikalıların değil, İngilizlerin icadıdır. İngiltere eski Başbakanı Lord Palmerston (1784-1865), "İngiltere'nin ebedi dostları ve düşmanları yoktur, değişmez çıkarları vardır" demesinin ardından dış politika yapıcılarının tamamı buna uymuştur.

Bu yüzden sıkıştıkları anda, 'dış politikada ilkeler yoktur, çıkarlar vardır' deyip kolayına kaçıyor herkes.

Amerikalılar bunu 'siyaset kabzımalı' gibi nasıl yapıldığını gösteriyor dünyaya. Trump'la birlikte bu siyaset, bir kovboyun bizon alışverişine döndü. O kadar kaba, o kadar banal, o kadar tehditkar.

Kudüs oylaması sırasında yaşananlar, Trump'ın ve BM daimi temsilcisi Nikki Haley'in açıklamaları yıllarca hatırlanacak ve unutulmayacak bir çığlık olarak diplomasi tarihine geçti.

Oyları Değil, Vicdanları Satın Almak İstiyorlar

Amerikalıların birkaç milyon dolarla satın almak istedikleri, basit bir oylama değildir. ABD insanların vicdanlarını, ahlakını ve adalet duygusunu parayla satın almak istiyor. Bunu yapmayanları da tehdit ediyor üstelik. Tam anlamıyla dibe vurmuş bir ABD yönetimi izliyoruz.

Bu satırlar yazılırken, BM'deki oylama sonucu belli olmamıştı. Ancak kimin bu şantajı boyun eğeceğini, kimin para karşılığı vicdanlarını, ahlaklarını, ideallerini ve inançlarını satacaklarını hepimiz göreceğiz.

BM kararlarına aykırı, anlaşmalara aykırı, vicdanlara aykırı bir zorlamayı kabul etmemizi istiyor ABD. Kendi öyle yaptı çünkü. Yahudi lobisinin Trump'a yaptığını, Trump tüm dünyaya yapmak istiyor yani. Parayla, güçle, zorlamayla Kudüs'ü hukuksuz bir şekilde İsrail'e vermemizi istiyorlar.

Öylesine aleni, öylesine nobran ve öylesine şımarıkça yapıyorlar ki bunu, insanın isyan etmemesi elde değil. Bir insan vicdanını nasıl satar, kaç satar? İşte bunu göreceğiz.

Vicdanımızı Satın Almak İsteyenlere Karşı Ne Yapıyoruz?

Bu dünya, güce tapanların, güçlüyü haklı görenlerin yüzünden acı çekiyor.

Bu dünya, gücü ele geçirmek, gücü her şeyin üzerinde görenler yüzünden perişan oldu.

Her zaman söylediğim şeyi tekrar söyleyeyim: Onlar ahlakı, vicdanı ve ideallerimizi parayla satın almak istiyor. Peki biz ne yapıyoruz? Güçlü olanın haklı değil, haklı olanın güçlü olduğunu dünyaya anlatmak için ne yapıyoruz mesela?

Trump'ın açıklamasından sonra şuna hayıflandım: BM'de oy kullanacak 193 ülkenin daimi temsilcisini mesaj bombardımanına tutup, 'şantaja boyun eğmeyin' demenin tam zamanıdır. 'Kudüs'ü birkaç dolara satmayız' diye kampanya yapmanın, İslam ülkelerini ayağa kaldırmanın tam vaktidir.

Ne acıdır ki bunu yapacak uluslararası etki gücüne sahip sivil örgütlerimiz, kamu diplomasi kurumlarımız, global medyamız bulunmuyor.

Dünyaya bir manifesto yayınlayıp, ABD'nin ahlaksız teklifinin akla, bilime, vicdana uymadığını anlatacak, dünyaca etkin aydınımız, bilim adamımız, gazetecimiz, düşünürümüz yok maalesef.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan başka hiçbir yöneticimizin açıklaması haber değeri taşıyor. İşte, 'biz ne yapıyoruz?' sorusuna karşılık cevaplarımız bunlar. Ancak böyle olmamalı.

Bu saydıklarımı gerçekleştirmek için harekete geçmek zorundayız. Bunu da devletten beklemek, kolaylıktır, işi yokuşa sürmektir, tembelliktir. Hepimizin yapacağı bir şey var. Yeter ki bir adım atalım.

YeniŞafak –

Özlem ALBAYRAK

28 Şubat Davası Ve Hatırlamak

Dün 28 Şubat davasında savcının sanıklar hakkında istediği cezalar açıklandı. Buna göre, o ünlü MGK toplantısında hükümete zorla bildiri imzalatan komutanların başı olarak yeralan dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, Genelkurmay 2. Başkanı "demokrasiye balans ayarı yaptık" lafıyla ve isim babası olduğu, vatandaşların fişlendiği Batı Çalışma Grubu'yla hatırlanan Çevik Bir, kudretli paşalar Erol Özkasnak ve Çetin Doğan gibi isimlerin de aralarında bulunduğu 60 kişi hakkında müebbet istendi.

Darbenin üzerinden tam 20 yıl geçti, oysa dünkü Sözcü'nün manşetindeki "Devlet ilkokulunda bunu da yaptılar" üst başlıklı "Sınıfta Namaz" manşeti, 28 Şubat'ın bin yıl süreceğini söyleyen Hüseyin Kıvrıkoğlu'nu tesciller gibiydi. Evet, 28 Şubat darbesi askerler eliyle yapıldı, ama medyadan, siyasetten, sermaye sahiplerinden, aydınlardan, toplumun bazı kesimlerinden çok açık ve güçlü bir destek almıştı. Ve bu insanlar hala aramızda.

Sözcü, bugün son derece marjinal bir yayın organı gibi gözükse de, darbenin toplumun çeşitli katman ve alanlarından ihtirash destekçileri düşüncelerini kendilerine saklamaya başlamış olsa da, bugün aynı şartlar söz konusu olsa, benzer bir darbeyi canla başla desteklemeyeceklerinden hiçbir zaman emin olamayacağız. Bu yüzden yıllardır, tüm diğer darbelerle olması gerektiği gibi, 28 Şubat'la da yüzleşmek gerektiğinden, 28 Şubat'ta az ya da çok payı olanların, aktif olarak yer alanların hukuk önünde hesap vermesi gerektiğinden, o dönem mağdur olanların, hala hapisanelerde çile dolduranların itibar ve iadesinin gerekliliğinden söz ediyoruz.

Zira 28 Şubat'ta sadece ülkeyi yönetmekte olan koalisyon hükümeti psikolojik savaş yöntemleri kullanılarak istifaya zorlanmadı. Sadece, benzer bir hükümetin iktidara gelme ihtimali ortadan kaldırılmadı. 28 Şubat'ta temel hak ve özgürlükler de sistematik bir şekilde askıya alındı. İnsan onurunu ayaklar altına alan ayrımcılıklar yapıldı. Daha açığı, 28 Şubat darbesinde toplumun çok geniş bir kısmı sırf dindar oldukları gerekçesiyle hedefe kondu. Binlerce insan etkilendi, yıllar boyunca acı çekti.

Başörtülü diye kadınlar Meclis'e, okullara, devlet dairelerine sokulmadı; bazı öğrenciler sırf İmam Hatip Lisesine devam ettiği için yer altı örgütüne üye olmuş muamelesi gördü; cami görevlileri takibat altına alındı; çalışanlar sırf Cuma namazı kıldıkları için memuriyetten atıldı; pantolon kırışıklıkları kontrol edilerek namaz kıldığı anlaşılan subaylar ordudan ihraç edildi –ta ki yerlerini FETÖ'nün içki için subayları alana dek-; gazeteciler, gazete manşetlerinde, anahaber bültenlerinde, tartışma programlarında meslektaşları tarafından ihbar edildi; bazı bürokratlar ortamlarda gümüş yüzüğünü saklamak zorunda kaldı.

28 Şubat sadece bir darbe değildi yani, en geniş anlamıyla bir süre avıydı.

Zaten 28 Şubat'ın tetikleyicilerinden, Fadime Şahin-Ali Kalkancı-Müslüm Gündüz üçlüsü arasındaki ilişkinin bir laiklik sorunu haline getirilmesinin nedeni de buydu. O üçlünün önceden kurgulanmış ilişkileri köpürtüle köpürtüle yayınlanarak kriminalize edilmeseydi; tarikat gibi, şeyhlik gibi, başörtüsü gibi sembollerin neden düşman ilan edilmesi gerektiği topluma açıklanamazdı. O yüzden 28 Şubat sadece askeri bir darbe olmaktan çok daha fazlası ve çok daha geniş çaplıydı; 28 Şubat aynı zamanda kendine çağdaş, Batıcı ve ilerici diyenlerin dinsel

semboller üzerinden dindarlara açtığı bir savaştı.

Diğer darbelerden farklı olarak 28 Şubat'ta sorun sadece askerler değildi yani. İrtica karşıtı brifingler verenler kadar bir de o brifingleri ayakta alkışlayanlar vardı. Elbette darbeye aktif rol almış askeri personelin hukuk karşısında hesap vermesi gerekiyor. Ancak askerler dışında bir de başörtülü bir kadını Meclis çatısı altından kovan bir siyaset, başörtülü öğrencilere eli silahlı terörist muamelesi yapan bir akademi, darbe ortamından faydalanarak Başbakan'a kafa tutabilen bir bürokrasi; "Bu kez silahsız kuvvetler halletsin" manşetleriyle darbeye destek veren bir medya, yıllar boyunca darbe kartını yüzümüze sallayan bir sermaye, postal sevdahısı aydınlar, toplumu kutuplaştıran sözümona sivil toplum kuruluşları vardı. Hala varlar.

O derece geniş çaplı ve yaygın bir haksızlık ki 28 Şubat, o dönem hukuksuz iş yapan herkesi tespit etmek, tüm haksızlıkları ortaya koymak, darbe destekçilerinin tamamını adalet önüne çıkarmak sahiden zor. Savcılık da işe elinde olanlarla askerle başlamış. Umuyorum bu dava çok kısa bir süre içinde sonuçlansın, umuyorum öyle adil bir yargılama olsun ki, bir daha hiç kimse darbe yapmayı aklından bile geçiremesin.

YeniŞafak/ Yusuf KAPLAN

28 Şubat Darbesi Ve Yıkımı...

28 Şubat postmodern darbecileri nihayet yargılandı ve aralarında dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Karadayı ile 1. Ordu Komutanı, Batı Çalışma Grubu'nun başaktörlerinden Çevik Bir'in de bulunduğu 60 kişi müebbet hapis cezasına çarptırıldı. 28 Şubat sadece postmodern / örtük bir askeri darbe değildi. Toplumun, ruh köklerini yerle bir eden, İslâmî duyarlıklarını tanımamaz hâle

getiren, ayartıcı “irtica tehdidi” numarasıyla İslâmî kimliği bastırarak etnik kimlikleri kışkırtan, dolayısıyla ülkeyi bölünmenin eşiğine getiren ürpertici bir darbeydi.

28 Şubat Küresel Bir Projeydi!

28 Şubat, toplumun ruh dünyasını tarumar eden, zihin haritasını parçalayan, İslâm’la ilişkilerini çarpıklaştıran ve hâlâ süren derin, örtük ama açık darbelerden daha yıkıcı izler bırakan bir darbeydi.

Türkiye, 28 Şubat sürecine sürüklenmeseydi, 15 Temmuz darbesine maruz kalmazdı.

28 Şubat, Soğuk Savaş’ın bitirilmesinden sonra 1990’larda küresel sistem tarafından başlatılan İslâm’la postmodern savaş stratejisinin bir uzantısıydı.

Küresel sistemin, 1970’lerden itibaren Fas’tan Malezya’ya kadar İslâmî siyasî, entelektüel, kültürel söylemlerin İslâm dünyasının omurgası hâline gelmesi üzerine başlattığı postmodern / örtük bir savaş stratejisiydi...

Terör diye bir heyulâ icat edildi, İslâm terörle özdeşleştirildi. Küresel sistem, İslâm’la değil, “terörle savaşıyoruz” diyerek, İslâm’ın yükselişini durdurmak amacıyla başlatmıştı bu İslâm’la postmodern savaş sürecini...

Strateji, doğrudan İslâm’ı hedef almıyordu; İslâmî oluşumları hedef alıyordu. Sağ gösterip sol vurmak istiyordu.

Bu stratejinin adı, “İslâm’a Karşı İslâm” savaşıydı.

İslâm’a karşı İslâm stratejisiyle üç proje adım adım hayata geçirilmek isteniyordu.

Birincisi, biraz önce de, değindiğim gibi, İslâm’ın terörle özdeşleştirilmesi hedefleniyordu.

Burada iki amaç gözetiliyordu: Önce, dünyanın İslâm’dan nefret etmesi, sonra da Müslüman toplumların İslâm’dan uzaklaştırılmaları amaçlanıyordu.

Tam bu noktada ikinci proje devreye girdirildi: Paralel dinler icadı.

İki tür paralel din icat edilmeye çalışıldı.

Birincisi, iki asır önce Vehhâbilikle başlatılan neo-selefilik üzerinden şiddete sürüklenebilecek hâricî mantığı icat edildi ve hâricî mantığı, tarihte ilk defa Müslüman toplumların omurgası hâline getirildi. İkinci olarak da, Hindistan’da Kadiyânîlikle başlatılan, Türkiye’de ve küre ölçeğinde FETÖ ile nihâî noktasına ulaştırılan “ılımlı İslâm” projesiyle İslâm’ın protestanlaştırılması, yani ruhunun yok edilmesi, hayattan uzaklaştırılması, dinin bireysel bir inanç meselesine indirgenerek İslâm’ın küresel sistemin zorbalıklarına, haksızlıklarına meydan okuyan direnç noktalarının kırılması, hormonlu Müslümanlar icat edilmek istendi. Ölümü göstererek sıtmaya razı etmek hedefleniyordu...

Üçüncü proje ise, İslâm dünyasında Sünnî-Şîî çatışması icat edilmeye çalışılacaktı...

İslâm’a Karşı İslâm stratejisinin bu üç ayağı da büyük ölçüde başarılı oldu, ne yazık ki!

28 Şubat süreci, işte küresel sistemin İslâm’a Karşı İslâm stratejisinin bir uzantısıydı...

28 Şubat’ın aktörleri, “irticayla savaşıyoruz” diyerek bin yıl süreceğini söyledikleri postmodern bir darbe yaptılar.

Küresel sistemin postmodern / sinsi yöntemlerle İslâm’la savaştığı bir süreçte, 28 Şubatçıların “irtica tehdidi” numarasıyla, toplumun kardeşliğinin, ülkenin birlik ve bütünlüğünün yegâne sigortası, toplumun en büyük ortak paydası, İslâmî kimlik ve duyarlıklar aşındırıldı; etnik kimlikler kaşındı... Böylelikle, PKK’nın önü açıldı, Türkiye bölünmenin eşiğine yuvarlandı.

En Büyük Darbe, En Büyük Yıkım!

Küresel sistemin lordlarının “İslâm’ı küresel sistemin önündeki en büyük tehdit” olarak ilan ettikleri ve alelacele Soğuk Savaş bitirdikleri bir süreçte, bu ülkenin yapması gereken şey, İslâmî kimlikleri ve söylemleri hedef tahtasına yatırarak tarumar etmek değil, aksine, güçlendirecek adımlar atmaktı.

28 Şubat postmodern darbesiyle, İslâmî kimliklerin ve söylemlerin hedef tahtasına yatırılması, Türkiye'yi dimdik ayakta tutan omurgayı çökertti, tutkal'ı yerle bir etti. Toplumda, İslâmî kesimler de dâhil hızlı bir sekülerleşme süreci başlatıldı: Kur'ân kursları, İmam Hatip Liseleri (İHL), İslâmî kimlik ve söylemler aşındırıldıkça, etnik bilinç ve kimlikler inanılmaz bir patlama yaşadı. Böylelikle hem PKK'nın teorik temelleri atılmış hem de ılımlı İslâm projesinin hizmetkârı FETÖ'nün önü alabildiğine açılmış oldu.

Sonuçta canlı, diri bir görünüm arzeden, 1980'lerde ve 1990'larda zirve noktaya ulaşan İslâmî entelektüel yönelimler kurutuldu; kitap ve dergi yayıncılığına büyük darbe vuruldu.

Ardından gelen sefih, vulger popüler postmodern kültür, hayatın her alanında sefih sekülerleşme biçimlerini patlattı!

AK Parti iktidarının köklü fikrî ve kültürel altyapısının olmaması, uygulanan liberalleşme programları, İslâmî kesimlerin hızla sekülerleşme süreçlerinin, konformizmin, oportünizmin eşiğine sürüklenmesine yol açtı. 28 Şubat darbesi, toplumun İslâmî kimliğinin aşındırılması sürecinde topluma çok büyük bir darbe vurdu; diğer darbelerin hepsinden daha yıkıcı sonuçları oldu. 28 Şubat darbecilerinin yargılanması, 20 yıl sonra da olsa olumlu bir gelişme elbette. Ama bu adımın, hâlâ 20 yıldır içerde olan mazlumların serbest bırakılmaları, hâlâ haklarını tam olarak alamayan mağdur haklarına kavuşabilmeleri gibi adımlarla daha ileri noktalara götürülmesi gerekiyor.

SABAH- Mehmet BARLAS

Bu Trump Kudüs Konusunda İşi

Gerçekten Zıvanadan Çıkardı

ABD'nin bu hale düşeceğini rüyamda görsem inanmazdım.

Clinton karşısında genel oyda azınlıkta kalmasına rağmen 2'nci seçmenlerin oylarıyla başkan olan Trump'ın merkez medya tarafından adeta gayrı meşru olarak görülmesini açıkçası başında yadırgıyordum. Ama gün geçtikçe ve Trump'ın tweet'lerindeki söylemler zıvanadan çıkmaya başlayınca, ben de **"Galiba bu işin sonu kötü bitecek"** diye düşünmeye başladım.

İnanılacak gibi değil

Ve derken Trump'ın Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda yapılacak Kudüs oylamasına dönük tweet'i geldi.

"Bize karşı oy verenleri kayda alıyoruz" diyen Trump, **"Bizden yüz milyonlarca hatta milyarlarca dolar alıyorlar, sonra da bize karşı oy kullanıyorlar. Oynamayı izliyoruz"** demektedir. ABD'nin BM Temsilcisi Haley de Güvenlik Konseyi oylamasından önce diğer BM üyelerini tehdit içeren bir mail göndererek, **"Oyunuzu vermeyi düşünürken Başkan'ın ve ABD'nin bu oyu kişisel bir mesele olarak algıladığını bilmenizi istiyorum"** notunu düşmüştü.

Zıvanadan çıkardı

Bu gibi çılgınlıklara karşı birey olarak tepkiler göstermenin etkisi tabii ki vardır. Ama devletleri adına tepki gösteren seçilmiş yöneticilerin söylemleri daha ağır basar. Bu bakımdan bizden yükselen tepkilere kulak vermemiz doğru olacaktır. Mesela dün Ankara İTÜ Mezunlar Zirvesi'nde konuşan Başbakan Binali Yıldırım, **"ABD Başkanı işi zıvanadan çıkarmış gibi görünüyor. Buradan ABD Başkanı'na sesleniyorum,**

Ne kadar güçlü olursa olsun her ülke egemendir. Kendi kararını verebilir. Güçlü olmak haklı olmak anlamına gelmez" dedi.

Bu arada zıvananın Farsça "Zevane"den geldiğini hatırlatalım.

Zıvanadan çıkmak deyiminin anlamını da bilgi notu olarak ekleyelim:

"Taşkınlık gösterecek ölçüde sinirlenerek kontrolden çıkmak, çileden çıkmak.

İki ağır değirmen taşıyı bir zıvana hizada tutar. Bu taşların zıvanadan çıkması ise çok zordur. Atalarımız ise bundan esinlenerek sinirlenmesi çok zor olan insanların artık sinirlenmekten başka çarelerinin kalmayarak taşkınlığa sebep olduklarını ifade etmişlerdir."

Satın alamazsınız

Cumhurbaşkanı Erdoğan da Trump'ın Kudüs tasarısı lehine oy kullanacak BM üyesi ülkelere finansal desteği kesme tehdidine şu sözlerle cevap verdi:

"- Bugün BM'de Kudüs'ü başkent yapmak veyahut da ABD'nin kendi büyükelçiliğini taşıma girişimine ilişkin oylama var. ABD'nin başkanı tehdit sallıyor. Nedir bu tehdit? **'Biz milyarlar veriyoruz, bizim düşüncemizin aksine hareket edenler var. Bunları tek tek kaydediyoruz.'**

ABD'ye demokrasinin beşiği diyorlar.

Türkiye'nin demokrasi iradesini dolarla satın alamazsınız."

Para şımarığı

Cumhurbaşkanı Medine müdafii Fahreddin Paşa'ya dil uzatan BAE'nin Dışişleri Bakanı için de şöyle konuştu:

"- **Fahreddin Paşa'yı bilmezsek işte bir kendini bilmez çıkar Erdoğan'ın ecdadı böyledir diyecek kadar alçaklaşır, ileri gider.**

Bu adam petrolün elindeki paranın şımarığıdır. Benim ecdadım Medine'yi müdafaa ederken be terbiyesiz senin ecdadın neredeydi?"

SABAH / Kerem ALKİN

Türkiye-AB İlişkilerinde Öncelik 'Taze Gündem'

AB Bakanlığı'nın bir süredir Avrupa başkentlerinde düzenlediği 'Türkiye-AB sivil toplum buluşmaları'nın bu seferki durağı Paris'ti. Türk medyasının, akademi ve sivil toplum dünyasının temsilcileri ile Fransız muhatapları, bir 'zaaflar birliği' olan AB'nin, zaafı kaşımak değil, zaafı giderecek çözüm ve reformlara odaklandığı, zaafın giderildiği 'yeni ve taze' bir gündeme ihtiyacı olduğunda mutabık kaldılar. Bizler, Fransız muhataplarımıza, Türkiye'ye 'imtiyazlı ortaklık' teklifinin, Türk toplumunda ciddi bir hayal kırıklığı oluşturduğunu aktardık. Onlar da, Avrupa'daki son seçimlerde öne çıkan 'nefret' söylemini ve popülist yaklaşımları bertaraf etmek adına, daha fazla sivil toplum işbirliği ve daha fazla fikir alışverişi çağrısı yaptı. Öne çıkan bir husus da, basıncı artan küresel meselelerin, AB kurumları ve liderleri, Avrupa'nın öncelikli sorunlarına ve başlıklarına alıkoymadığı gerçeği.

Euro'nun geleceği, Brexit ve Avusturya'da kurulan yeni hükümet, 'birleşik Avrupa' ideali açısından da, Avrupa'nın temel değerleri açısından da önemli riskler oluşturmakta. Muhataplarımız, Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un Türkiye ve İngiltere'yi ikinci halkada gördüğü 'yeni' bir Avrupa için çalıştığını ifade etti. Bu nedenle, Türkiye ile AB müzakerelerinin tıkanmasının kritik nedenlerinden birinin de, AB'nin yeni konumunuhenüz tanımlayamamasından, bulamamasından kaynaklandığını vurguladılar.

Bu noktada, diyalog ve sivil toplum çalışmalarıyla, Türkiye-AB ilişkilerinin formatlanması gerekiyor.

Türk tarafının değerli temsilcileri Fransız muhataplarına, Avrupa'nın, AB'nin radikallerin, aşırı sağcıların beslediği, istismar ettiği 'korkular'ın esiri olarak, geleceğini riske attığını hatırlattılar.

Muhataplarımız, bir iletişim kopukluğunun yaşandığını ve Türkiye'den demokratik reformlar ve hukukun üstünlüğüne yönelik kararlılık adına, daha fazla sinyal almayı arzu ettiklerini belirttiler.

Okan Müderrisoğlu'nun AB'nin yükümlülüklerini yerine getirmesi gereken net bir yol haritası olduğu ve bir an önce adalet, özgürlük ve güvenlik fasıllarını açması gerektiği, Meryem İlayda Atlas'ın 'kolektif riyakârlık' üzerinden, AB'nin 'risk toplumu' formatıyla hata yaptığı ve Orhan Sali'nin de beraber eşit ve farklı nasıl yaşanacağını unutulduğu ve korkulara teslim olanların kaybedeceği noktasında önemli tespitleri oldu. 'Birbirimizin medeniyet zenginliğinin farkında olmak' adına, AB Bakanlığı'nın 'sivil toplum' girişiminden önemli tespitler çıkıyor.

AB Bakanımız Çelik'i, Müsteşar Yenel'i ve Müsteşar Yardımcısı Yılmaz'ı tebrik ederim.

SABAH -

Burhanettin DURAN

Bencil Süper Gücün Nafile Tehditleri...

Kudüs krizinde yalnız kalan ABD iyice "**hırçın**" ve "**agresif**" bir tarza yöneldi. Tam da Trump yönetiminin açıkladığı yeni güvenlik stratejisinin "**ekonomik çıkarı ve askeri gücü**" her şeyin önüne koyan yaklaşımına uygun olarak.

Genel Kurul oylaması öncesinde Trump, BM Daimi Temsilcisi N. Haley'in kullandığı örtülü tehdit söylemini "**açık**" hale getirdi. Karşı oy kullanacaklara "**yardımları kesme**" tehdidinde bulundu:

"Bizden yüz milyonlarca hatta milyarlarca dolar yardım alıyorlar. Sonra da bize karşı oy kullanıyorlar. Bu oyları izliyoruz. Bırakın bize karşı oy versinler. O zaman bir sürü parayı elimizde tutmuş oluruz."

Bu tehdidin muhatabı, ABD'nin Ortadoğu ve Afrika'da askeri ve ekonomik yardım yaptığı ülkeler. Özellikle kalkınma yardımı alan Afganistan, Ürdün, Pakistan, Kenya, Etiyopya, Suriye, Güney Sudan, Demokratik Kongo, Nijerya ve Irak gibi ülkeler baskı altına alındı. Bu satırlar yazıldığında oylama henüz sonuçlanmamıştı. Ancak sonuç ne çıkarsa çıksın fark etmez. ABD'nin dünyaya yayma iddiasında olduğu "**liberal**" değerlerin artık hiçbir moral üstünlüğünün kalmadığı ABD

başkanının açıklamaları ile ayan beyan oldu. Konuşan "**ilkeli realizm**" değil; bağımsız ülkelerin iradesine ipotek oyan

"**Önce Amerika**" benciliği. İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan BM sisteminin nasıl ABD çıkarlarına bağlı olduğunu gösteren bir meydan okuma. Tüm dünyayı karşısına alan kaba gücün çıplak hali. Tıpkı bir ABD'li işadınının kovboy edasıyla belindeki silahını gösterdiği film karesi gibi.

Ulusal güvenlik stratejisinin de gösterdiği üzere Trump, ABD milli çıkarları için güç kullanmayı önceliyor. "**Ekonomik güvenlik**" vurgusuyla iç kamuoyuna "**popülizm**" zerk eden bir milliyetçilik üretiyor. Çin ve Rusya'yı "**rakip**" olarak görürken İran ve Kuzey Kore'yi "**haydut devlet**" ilan ediyor.

Stratejide, Körfez ülkelerinin otoriter yönetimlerini memnun edecek,

"**radikal İslamcılıkla mücadele**" var.

Trump'ın güvenlik stratejisinin en zayıf yanı ortak normlara dayanma ihtiyacı hissetmemesi. Güç ile çıkarlarını temin edebileceğine inanması.

Zaten, Kudüs kararıyla görüldü ki, ABD, artık, güce dayanarak yaptıklarını kolaylıkla haklılaştıracak mekanizmalara ve söylemlere sahip değil. Dahası, bu durumu umursamıyor da...

Kuşkusuz, Trump'ın Kudüs tehdidinin hedefi Türkiye'nin öncülük ettiği tasarının Genel Kurul'da yüksek oyla kabul edilmesini engellemek. İşte bu nedenle Trump'ın tehdidine en sert cevabı Cumhurbaşkanı Erdoğan verdi.

Erdoğan, Türkiye'nin "**demokrasi iradesinin dolarla satın**

alınmayacağını" vurguladı ve ekledi: "**Tüm dünyaya sesleniyorum:**

Sakın ha, böyle ufak tefek dolarlarla, iradenizi birilerine asla satmayın.

Dolarlar gelir, satılan irade gelmez.

Temenni ediyorum ki ABD

bugün beklediği neticeyi alamaz ve

dünya ABD'ye ders verir." Türkiye, son

yıllarda ABD'nin "**bencil**" çıkarları için

"**ortak değerleri**" nasıl rafa kaldırdığını çok

iyi biliyor. PKK'nın kolu YPG'ye silah

vermekten **FETÖ** liderini himayeye ve polis

şeflerine "**delil**" ürettirmeye kadar varan örnekleri gördü. Şimdi de tarihi bir rol üstlenerek ABD'nin haksız kararına, tehditlerine karşı onuru ve hakkı savunuyor. Washington'ın tehdidinde boyun eğenler olacaktır. Bahreyn dışişleri bakanı Şeyh Halid bin Ahmed Al Halife'nin Kudüs meselesi için "**ABD ile aramızı bozmaya değmez**" mealindeki sözleri buna bir örnek. Ancak tehdide boyun eğen Arap ülkeleri, Trump'ın ABD'ye uluslararası düzlemde yaşattığı meşruiyet kaybını kendi halkları nezdinde tecrübe edecekler.

"**İran'ı sınırlandırma**" uğruna Körfez ülkelerinin bazılarının gösterdiği teslimiyetçi tavır onları gelen bölgesel kaosun ilk kurbanları yapacak.

Trump'ın Amerikan bencilliğini kutsayan doktrini kendini onun müttefikleri zannedenleri ne kadar çabuk terk edeceğini anlatıyor. Tabii anlayana...

SABAH – Mahmut ÖVÜR

Partilerde

Önseçimi Kim Kaldırdı?

Dünyanın dengesinin sarsıldığı, ABD'nin bölgemizde savaş olmasa bile kaos çıkartmak için elinden geleni yaptığı bir süreçte, CHP'ilerin işi gücü delege seçimleri ve erken seçim. Oysa seçime daha yaklaşık iki yıl var.

AK Parti bu süreyi, hem Türkiye'ye yönelik siyasi ve ekonomik kuşatmayı aşmak hem de partiyi yenilemek için kullanmak istiyor. Erken seçim ihtimali zayıf görünüyor. CHP'nin ise derdi başka... CHP, hem Türkiye kuşatma altındayken iktidarı sıkıştırmak hem de partinin tamamen iç iktidar savaşına dönmesini engellemek için ısrarla erken seçim diyor. Bu yüzden partide iç iktidar savaşı had safhada. CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu** da fark ettiği için bir süre önce İstanbul'daki ilçe kongre çalışmalarını durdurmuştu. Şimdi süreç yeniden başladı ama tam da

kaldığı yerden başladı. Ve iş öyle bir noktaya varmış ki, CHP genel başkan yardımcıları, grup başkan vekilleri işi gücü bırakmış başta İstanbul olmak üzere illerdeki mahalle delege seçimleriyle uğraşiyor. Bu da CHP'lilerin Türkiye'de iktidar olmak gibi bir umutları olmadığını gösteriyor. Herkes, Şubat 2018'de yapılacak kurultaya, Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı derin meselelere yeni çözüm önerileri getirmek, tartışmak yerine nasıl parti meclisi üyesi, nasıl belediye başkanı olunur hesabıyla gidiyor.

Bunun için sadece İstanbul'a bakmak yeterli. **Engin Altay'dan Tekin**

Bingöl'e, Erdoğan

Toprak'tan Akif Hamzaçebi'yi hepsi İstanbul'da kamp kurmuş durumda.

İstanbul il başkanlığını elde etmek için mahalle mahalle gerilla savaşı yürütülüyor. Kimi İstanbul belediye başkanlığı kimi ilçe belediye başkanlığı, kimileri de milletvekilliği veya parti meclisi üyeliği peşinde. Bu ülkenin ana muhalefet partisi böyle dar alanda kısa paslaşmalarla siyaset yaptığı için de ne kendisi yüzde 25 bandından çıkabiliyor ne de ülke normalleşerek demokrasisini derinleştirebiliyor.

Özal-İnönü İttifakı

CHP söz konusu olunca, sık sık "**Bizde parti içi demokrasi, sağ partilerde itaat var**" diyeövünmeleriyle ilgili de bir hatırlatma yapmak istiyorum. Yıllar önce Siyasi Partiler ve SeçimKanunu'nun değişmesiyle ilgili yazdığım yazılar üzerine, eski CHP Milletvekili **Sabri**

Ergül aramış ve şöyle bir şey söylemişti: "**12 Eylül darbecilerinin bile koyduğu ön seçimi Özal'laanlaşarak Erdal İnönü kaldırdı.**" CHP geleneğinin sık sık Anayasa Mahkemesi yoluyla demokrasiye aykırı işler yaptığını bildiğim için

şaşırmadım ve bir yere not ettim. Birkaç gün önce de gazeteci **Cüneyt Arcayürek**'in "**Demokrasi Dönemecinde Üç Adam**" kitabını okurken o yasanın nasıl değiştirildiğine rastladım. İşte o bölümü CHP'lilerin dikkatine sunuyorum: 1987 seçimlerine giderken rahmetli Özal'ın seçim kanununda yaptığı değişiklik tartışılır. Bunun üzerine rahmetli **Demirel**'le dönemin Cumhurbaşkanı Evren arasında şu konuşma geçer: **Cumhurbaşkanı**: Sadece bu seçime mahsus, bizim yaptığımız kanunda bütün partili üyelerin iştiraki düşünülmüştü. Delegelere bırakılırsa para dönebileceği şeklinde bir düşünceye sahipti hükümet. **Demirel**: Kötü, örnek olmaz. Binlerce kişinin katıldığı bu çeşit seçimlerde herkesin para aldığını ve bu işlere paranın hâkim olduğunu söylemek anlamsızdır. Bu da **Arcayürek**'in kaleminden önseçimin kaldırılış hikâyesi: "**Yeni bir şok dalgası geldi. Anayasa Mahkemesi, SHP'nin başvurusunu incelemiş, seçim yasasının 8. maddesini iptal etmişti (9 Ekim 1987 Cuma). Bu madde, o zamanlar, üzerinde en çok eleştiri toplayan maddeydi ve milletvekili adaylarının 'önseçimle saptanmasını' yasaklıyordu. Aday saptanması genel merkezlere bırakılıyordu. SHP'liler Özal'a böyle bir gerekçe göstererek 'önseçimi yasaklayan maddeyi' yasaya koydurmuşlar.**"

SABAH – Melih ALTINOK

Tuzunuz Çok Mu Kuru?

Yapıldığında "**1000 yıl sürecek**" denilen 28 Şubat darbesinin üzerinden **20 yıl** geçti. Dün o döneme ilişkin yürütülen davada

savcı, **60 kişi hakkında ağırlaştırılmış müebbet** istedi. Aralarında dönemin Genelkurmay Başkanı **İsmail Hakkı Karadayı** ve general **Çevik Bir** de var. İddianame daha önce kabul edildiği için sanıklar **zaman aşımıyla yırtamayacak**. Mahkeme sonunda ne ceza alırlar, bilemiyoruz.

Önemi yok, zaten **derdimiz de üzüm yemek**.

Sonuç ne olursa olsun **sivil bir yönetim döneminde** görülen davanın bu aşamaya gelmesi bile, Türkiye'nin "**erken kalkanın darbe yaptığı**" bir ülke olmaktan uzaklaştığının göstergesi. Fakat yetmez!

Zira dönemin mağdurlarından olmasına karşın koalisyon ortağı **Necmettin Erbakan** kadar adı anılmayan eski başbakanlarımızdan **Tansu Çiller**'in söyledikleri önemli.

28 Şubat'la ilgili ifadesine kulak verelim: "Daha önce '28 Şubat darbedir' dedim. Bugün ikinci kez huzurunuzdayım. Aynı şeyi ifade ediyorum.

Belki alışılmış bir darbe değildir. Bir post modern darbedir. **Bu darbe içinde çeşitli unsurların, silahlı ve silahsız kuvvetlerin bulunduğu bir koalisyonun icraatıdır!**"

İyi de kim bu "**silahsız kuvvetler?**" Kim olacak mesela **medyanın önde gidenleri!** Eskiden bahsetmiyorum.

Çünkü o günlerde Genelkurmay'a gidip '**hazır ol'da dinledikleri tehdit brifinglerini**

zerreutanmadan gazetelerine manşet atanlar...

"**Bırak git**", "**Asker kararlı**" diye yazılar yazıp, haberler yapan muhtıra ulakları... Namuslu işadamlarının, gazetecilerin, gençlerin, askerlerin... hayatını kaydıran

tetikçiler... Hırsızlar...

32 kısım tekmili birden hâlâ işlerinin başında. İsim vermeyeceğim, sizler çok çok iyi tanıyorsunuz kendilerini.

Bu darbe altlıklarının kimi medya patronluğuna, yayın yönetmenliğine, kimi ise köşeyazarlığına, televizyonculuğa devam ediyor...

Bazıları o günlerdeki rezilliğini unutturmak için **ölü taklidi** yapıyor...

Daha cesur ve arsız olanları ise "**sınıfta namaz kıldılar**" manşetleriyle "işine" devam ediyor.

Yani yok birbirlerinden ve eskiden farkları... Peki, tek birini atlamadan darbelere destek veren bu yapıdan hesap sorulmayacak mı?

ÜlkeZenginleşmediği halde, 28 Şubat'ta **10 milyon dolar** olan sermayesini bir anda **10 milyar dolara** katlayanlara...

En fazla orta halli bir yaşam sürmemizi sağlayabilecek aldısı verdisi

belli **medyadan, izahi**

imkânsız servetler elde

edenlere "nereden buldun" diye

sorulmayacak mı? Sanırım bu kapsamlı ahlaki ve hukuki yüzleşmenin yolu **28**

Şubat'ın "başörtüsü

zulmünden"ibaret "duygusal"

bir süreç olmadığını anlatmaktan geçiyor.

Zira içi boşaltıldıktan sonra batırılan bankalar, yurtdışına akıtılan paralar, haksız elde edilen kazançlar bize aitti... Solcuya da, sağcıya da, dindara da, sekülere de, Türk'e de Kürt'e de...

Haa, çalınan milyarlarca dolar için "**lafı olmaz, siyasi husumetime feda olsun**" diyecek kadar tuzunuz kuruyusa eyvallah.

Ama biliyorum ki, siyasi kimlikleri farklı olsa da **yıllardır düzenli darbelerle cebi boşaltılan bu halk ay sonunu öyle kolay getiremiyor.**

O halde?

MİLLİYET – Nihat Ali ÖZCAN

ABD Milli Güvenlik Belgesi Nedir, Nasıl Okunmalı?

ABD Başkanı yeni "Milli Güvenlik Strateji Belgesi"ni açıkladı. Belge dört sütun üzerine oturuyor. Bunlar, ABD'nin, halkının ve yaşam tarzının korunması, Amerika'nın refahının korunup güçlendirilmesi, güç kullanarak barışı savunmak ve Amerika'nın nüfuzunu artırmak. Belge yayınlanır yayınlanmaz stratejinin ilk "hasarını" aldığı görünüyor. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ndeki Kudüs kararı, ABD'nin karizmasını çizdi. Dahası, ABD'nin BM Büyükelçisi, ardından da Trump, diplomatik üslupla bağdaşmayan tehditkâr açıklamalar yaparak muhalif oy verenlere mesaj verdi. Kara listeye alınacaklarını açıkladı.

Yaşadıklarımız, bundan sonra olacakların işaretlerini taşıyor. Tam da bu noktada elimizdeki yol haritasını iyi okumak gerekiyor. ABD'nin "Milli Güvenlik Strateji Belgesi"nden söz ediyoruz. O halde, belgenin doğru anlamlandırılması iyi bir başlangıç olabilir. Geleceği planlama, detaylandırma, sanayi devriminin insanlara kazandırdığı bir yetenek. Doğal olarak, zihinsel dönüşümünü tamamlamış ülkeler, işleri şansa bırakmazlar. Güçlerini bir plan çerçevesinde belirlenmiş hedeflere yöneltirler. Öbürleri ise vaziyeti "idare ederler".

Bu çerçevede ABD'nin yanı sıra birçok ülke, siyasi hedeflerle ilgili "Milli Strateji" belgesi hazırlarlar. Tarımdan eğitime, çevreden enerjiye, finanstan bilgi yönetimine, adaletten milli güvenliğe kadar...

Tüm belgeler birbiriyle uyumludur. İlgilileri için yol göstericidir. Kapsadığı dönemle ilgili hazırlık yapmayı, eksiklikleri gidermeyi gerektirir. Bu çerçevede en popüler olan, "Milli Güvenlik Strateji" belgesidir. Çünkü belge, ABD gibi küresel bir gücün milli çıkarlarını nasıl tarif ettiğini, içeride ve dışarıda neyi/neleri tehdit olarak gördüğünü, politik, askeri hedeflerini ortaya koyar. Sözünü ettiği

milli hedefleri gerçekleştirmenin en uygun yollarını, araçlarını gösterir.

Diplomatik, ekonomik, psikolojik, siber, teknoloji ve diğer araçları tanımlar. Bu noktada en önemli görev tabii ki ABD Silahlı Kuvvetleri'ne verilmiştir. Strateji belgesini alan ABD ordusu, istihbaratı “Milli Askeri Strateji” belgesini hazırlamaya girişir. Milli Güvenlik Belgesi'ndeki hedefleri nasıl gerçekleştireceğine bakar.

Milli Askeri Strateji belgesi, Bölgesel Stratejilerden oluşur. Dostları, nötr durumda olanları, rakipleri/tehditleri belirler. Bölgede kullanılacak, diplomasi, ekonomi, örtülü operasyon, yaptırım ve/veya askeri seçenekleri ortaya koyar. Planlamalar yapar.

Örneğin, Ortadoğu'dan sorumlu ABD ordusu, Merkezi Kuvvetler Komutanlığı olarak teşkilatlanmıştır. Harekât Alanı stratejileri, askeri seçenekleri, kara, deniz, hava, deniz piyade, özel kuvvetlerin neyi, nasıl yapacaklarını planlıyordu.

Ortaya çıkan ihtiyaç varsa bunların tespit ve giderilmesi üzerinde kafa yoruluyordu. O halde yapılması gereken, Strateji Belgesi'ni iyi analiz etmek. Olabilecekleri öngörmeye çalışmak. Bunu yaparken de adı ABD'de olsa her şeyi öngörmenin, planlamanın mümkün olmadığını unutmamak. Meksika atasözünün dediği gibi, “**Hayat sen planlar yaparken başına gelenlerdir.**”

MİLLİYET – Sami KOHEN

ABD Şimdi Daha Da Uzak

ABD Başkanı Donald Trump'ın bu hafta Ulusal Güvenlik Stratejisi belgesini açıklamasıyla, Ankara ile Washington arasındaki mesafe daha da açılmış görünüyor. Tesadüfe bakın ki tam bu sırada meydana gelen iki olay mevcut soğukluğu büsbütün artırdı. Bu olaylardan biri, ABD'nin Kudüs meselesinde BM Güvenlik Konseyi'nde vetosunu kullanması, diğeri de ABD'nin Türk vatandaşlarına uyguladığı vize kısıtlaması kapsamında başvuruların ta Ocak 2019'a kadar ötelenmesidir.

Bu son gelişmelerin, zaten bir süreden beri ilişkileri zehirleyen FETÖ, PYD/YPG'ye

destek, Zarrab-Atilla davası gibi olumsuzlukların üstüne gelmesi, Türk-Amerikan ilişkilerinin geleceğini büsbütün karartıyor.

Özellikle Kudüs krizinde Ankara'nın üstlendiği rol ve ABD'ye karşı aldığı sert tavır, iki ülkeyi açıkça karşı karşıya getiren uyuşmazlıklar zincirinin en hassas halkalarından birini oluşturuyor...

Türkiye neden yok?

Başkan Trump'ın açıkladığı güvenlik stratejisi planında Türkiye'nin adının geçmemesi düşündürücüdür.

Bu ne anlama geliyor? Kimilerine göre bu belgede Türkiye'ye olumsuz bir atıfta bulunulmaması bir “avantaj”. Böyle düşünenler, Trump'ın güvenlik danışmanı Gen McMaster'in son olarak Türkiye'yi Katar ile birlikte cihatçıları desteklemekle suçladığını hatırlatıyor. Ne var ki Türkiye şimdiye kadar ABD'nin stratejik müttefiki olarak tanınıyor ve güvenlik alanında ortak kabul ediliyordu. Trump'ın belgesinde böyle bir referans görülmemeliyken bunun hiç yer almaması, oldukça anlamlı. Böylece Washington'un Ankara'ya karşı daha mesafeli (ve şüpheli) davrandığı hissediliyor...

Kim dost, kim düşman?

Trump'ın 60 küsur sayfalık strateji belgesi, önümüzdeki dönemde izleyeceği politikaların bir nevi yol haritası veya kılavuzudur. Bunun temel felsefesi “önce Amerika” sloganına, aşırı milliyetçiliğe ve muhafazakârlığa, himayeciliğe ve bencil bir güç üstünlüğü kavramına dayanıyor.

Bu çerçevede Trump Rusya ve Çin'i “rakip” (ama belirli alanlarda işbirliği yapılabilir) ülkeler sayıyor. Buna karşılık İran ve Kuzey Kore “haydut” devletler kategorisine sokuluyor ki Trump bunları “tehdit” olarak sayıyor ve “düşman” olarak nitelendiriyor.

Türk dış politikasında son zamanlarda görülen yönelim, Trump doktrininin bazı öğelerine ters düşüyor. Örneğin Türkiye halen Rusya ve İran ile -özellikle Suriye meselesinde- “müttefik” durumunda. İleride Trump yönetimi örneğin İran'a karşı bazı eylemlere girişecekse, Türkiye kimden yana olacak?

Aynı şekilde Trump için Ortadoğu'da İsrail, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Mısır "stratejik müttefik" kategorisinde yer alıyor. Oysa Ankara'nın bu ülkelere karşı tutumu çok farklı, hatta ters...

Hasılı, Trump'ın yeni güvenlik stratejisi planı, ABD ile Türkiye'nin birbirlerinden giderek uzaklaşmakta olduğu sinyalinin veriyor...Başta bizim ülkemiz Türkiye olmak üzere, başsız ve darmadağın olan İslam âlemi sürekli savunmada kalarak ve tamamen nefsi müdafaa kabilinden olan bu tokat için tam yüz sene bekledi.

Bu tokat, dileyelim, suçlunun aklını başına devşirsin ve kararlarından döndürsün! Ve yine dileyelim, yüz yılda ancak bir araya gelebilen ve ortak karar alabilen İslam ülkeleri, bu kararlarında ısrarcı olsun ve içinde buldukları zilletten kurtulup, yeniden ayağa kalsınlar!

TAKVİM – Bekir HAZAR

Düdük Gibi Kalmak

BM'de dün gerçekleşen oylama öncesi Trump "**Bizden milyonlarca, milyarlarca dolar alıyorlar, sonra bize karşı oy kullanıyorlar. Bu böyle gitmez**" diye tehdit ediyordu.

Emlakçı, tam bir tüccar felsefesiyle konuşuyordu. "**İradenizi dolara satın**" diyordu. ABD'nin "**Kudüs kararı**"na karşı çıkan ve aleyhte oy veren ülkeleri adeta aşağılıyordu.

Askeri veya ekonomik yardım yaptığı ülkeleri "**Düdük**" yerine koyuyordu adeta.

"**Parayı ben veriyorum, düdüğü ben çalarım**"ın tüm dünyaya aleni, yüzüstü ve resmen ilan edilmesiydi olay.

S.Arabistan, Bahreyn, BAE gibi ülkeler Amerika'dan yardım almıyordu. Tam tersine petrolden kazandıklarını ABD'nin kasasına yatıran ülkelerdi.

Trump'ın "**Parayı veren düdüğü çalar**" mantığına göre bu üç Arap ülkesinin Amerika'yı düdük yerine koyması lazımdı. Ancak korkak kuklalar asla düdük çalacak liderler olamazdı. Onlardan sadece düdük olurdu.

Nitekim Bahreyn Dışişleri Bakanı BM'deki oylamaya saatler kala zıpçıktı gibi fırladı. "**Faşist İslam Cumhuriyeti İran'la savaşımızda bize ABD yardım ediyor. Tali bir mesele için kavga çıkarmanın gereği yok**" diyordu.

Tali mesele dediği BM'de dün gerçekleşen oylamayı.

Kudüs'e sahip çıkmak tali yani önemsiz bir konuydu eleman için.

Bir de İran'ı anlatırken "**Faşist İslam**" tabirini kullanacak kadar alçaklaşıyordu.

İslam'ın faşizmi mi olurdu?

Faşist devlet dese anlardık. Ancak Batı'nın İslam dinine saldırmak için kullandığı "**Terörist**" gibi yaftalara bir yenisini daha ekliyordu ahmak.

Ve Trump'ın tehdidinde destek vererek

"**Ben düdüğüm**" diye bağıriyordu.

Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkmak için Suud ailesine kafalayarak Vehhabiliği kuran İngiliz casusu Hempher anılarında "**Ne kadar parçalara ayırırsak, o küçük parçaları o kadar kolay yönetiriz.**" diyordu.

Onun için düdük kadar Bahreyn'i devlet haline getirdiler. Medine'yi İngiliz'e bırakmamak için 3 yıla yakın canını ortaya koyan Osmanlı Paşası'na Dışişleri Bakanı ile alçakça iftira atan Birleşik Arap Emirlikleri 8.2 milyon nüfusa sahipti. Ancak bunun sadece yüzde 10'u Arap'tı.

Yüzde 90'ı ise yabancıydı nüfusun. Demokrasi havarisisi BATI, kendi ülkelerinde azınlık olanlara önce iktidar verdiler sonra sağıp ineğe çevirdiler.

Hem para verip hem de düdüğe çevrilen zavallı ahmaklar topluluğu oluşturdu hainlerle parçaladıkları Osmanlı coğrafyasında. ABD'de son dönemde tüm başkanlara danışmanlık ederek perde arkasından yöneten Henry Kissinger bakın ne diyordu;

"*İslam, ortaya çıkışının ilk yüzyıllarında, o zamana kadar görülüş en adaletli ve güvenilir dünya düzenini kurdu.*

Osmanlı Devleti, gerileme dönemine kadar, bu düzenin devam ettirici GÜCÜ oldu.

Kapitalizm ile birlikte Batı'nın öncülüğünde,

yeni dünya düzeni kurulması kaçınılmazdı. Osmanlı Devleti'nden sonra dünya düzenini şekillendirmeye çalışan Avrupa, bugünlerde geçmişi ile geleceği arasına sıkışmış, kararsız bir görüntü veriyor. Tüm veriler yeni dünya düzenini kurabilecek lokomotif gücün ABD olduğunu gösteriyor."

Kissinger Rusya'nın eski gücünü bulamayacağını söylüyor, Çin'in yeni yüzyıla damgasını vuracağını iddia ediyor. Çok önemli bir noktanın altını bakın nasıl çiziyor; *"Doğal olarak, yeni dünya düzeni tek bir ülkenin çabaları ile kurulamaz. Hele, küresel bir sistem, mutlaka devletlerin GENİŞ DESTEĞİNİ almalıdır. ABD bu konuda, sadece öncülük edebilir."*

ABD BM'de dün yapılan oylama öncesi ülkelerin iradesini açık bir şekilde dolarla satın alma yolunu seçerek, tüm dünya halkları üzerinde büyük bir nefretin ilk kıvılcımını çakmıştır.

Türkiye, Trump'ın "**Kudüs kararı**"nı BM'ye taşıyarak müthiş bir hamle yapmıştır. ABD, Kissinger'in bahsettiği "**Geniş desteği**" alamayarak Küresel Güç olma yolunda ağır yara almıştır. Oylama miladdir, tarihi sonuçları olan büyük bir olaydır...

BM'ye üye 193 ülkeden 128'inin Ankara'nın yanında yer alarak, 8 ülkenin desteğini alabilen Trump'a "**Hayır**" demesi dünyaya "**YENİ TÜRKİYE**"nin ilanıdır.

Yıllardır yazıyoruz. Türkiye'yi yanına alamayanlar bölgede ve dünyada kazanamaz. Lokomotif raydan çıkar. BM'deki oylamada sadece düdükleri cebine koyabilen ABD bir kez daha yapayalnız ve desteksiz kalarak dünyaya rezil olmuştur. "**Yapayalnız ve desteksiz kalmanın**" deyimler sözlüğündeki tam karşılığı "**Düdük Gibi Kalmak**" olarak geçiyor..

TAKVİM-Şebnem BURSALI

Sıra

Terör Bağlantılı Belediyelerde

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, geçtiğimiz 1 buçuk yıl içinde 2 kez Genel Kurul'da, 3 kez de Komisyon'da yaptığı konuşmalarda; CHP'yi özellikle DHKP-C terör örgütü ile arasına mesafe koymaları konusunda uyardı. Hatta yaptığı konuşmalarda bu terör örgütünün CHP içinde çok etkili olduğunun tespit edildiğini de belirtmişti. Şimdi duyuyoruz ki; aralarında çok ama çok büyük CHP'li il ve ilçelerin de olduğu bazı belediyelerin DHKP-C ve FETÖ terör örgütleri ile yardım-yataklık ve destek verdikleri yönündeki iddialar ispatlanmış. Hatta, bu terör örgütlerinin üst düzey yetkilileri ile ilişkilerine yönelik veriler tespit edilmiş, savcılıklar da bunlara ilişkin soruşturmaların tamamlanmasını beklemişler. Sonuç olarak; çok yakında yeni ve çok büyük görüntüler koparsa şaşırılmayalım.

İşte Kılıçdaroğlu'nu Yalanlayan Savcı Kararı

Malum 2019'da 3 seçim olunca partiler arası yarış da erken başladı. Bu sürecin bir de belediyeler üzerinden yürüyen gelişmeleri var ki; siyasetin yönünü zaman zaman daha da sertleştiriyor, daha da sertleştireceğe benziyor. Son olarak CHP'li Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi hakkında yürütülen soruşturmalar ve müfettişlerin görüşü doğrultusunda görevden uzaklaştırılmasıyla alevlenen tartışma... İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ile CHP Lideri Kemal Kılıçdaroğlu arasındaki karşılıklı söz düellosu devam ediyor. Kılıçdaroğlu NTV'deki programda İlgezdi ile ilgili bütün iddiaların hepsinin mahkeme kararıyla takipsizlik kararı verildiğini iddia etmiş, canlı yayın sürerken Bakan Soylu attığı twitter mesajında, Kılıçdaroğlu'nun yalan konuştuğunu söyleyerek karşılıklı istifa restini çekmişti.

Şimdi gelelim son duruma; Ataşehir eski Belediye Başkanı 32 konudaki soruşturma haricinde 11 ayrı konuda çok ciddi ilerleyen süreçte iki de somut gelişme var. Müfettiş raporlarında tespit edilen hususlar dışında ayrıca İlgezdi hakkında C.Başsavcılığı'nca başlatılan haksız mal edinme ile ilgili soruşturma kapsamında Anadolu 30. Asliye Ceza Mahkemesinde dava açıldı. İlgezdi'nin servetindeki 2 milyon 700 bin dolar, 7 milyon 560 bin TL, 18 bin euro ve 1 daire ile bin 564 metrekare alandaki evin kaynağının nasıl temin edildiğinin izah edilmediği tespitinden hareketle; savcı tarafından İlgezdi'nin sürekli, veya geçici bir kamu görevi üstlenmemesi gerektiği kanaati ile 5237 sayılı TCK 53. madde gereği **Kamu Hizmetlerinden Yoksun Bırakılmasına Karar Verilmesi** talep edildi. Yani; İlgezdi için İçişleri'nin aldığı uzaklaştırma kararı SİYASİ değil tam tersine bizzat savcılık tarafından talep edildiği üzere HUKUKİ gerekçelere dayanarak alındı.

HÜRRİYET- Murat YETKİN

Üç suikastçı İstihbaratı Ciddiye Alınmalı

HDP İstanbul Milletvekili Garo Paylan dün Meclis'te düzenlediği basın toplantısında elindeki önemli bir istihbaratı AK Parti hükümetiyle paylaştığını açıkladı. **“Birkaç kaynaktan teyit”** ettiğini söylediği bu istihbarata göre, **“Türkiye merkezli bir yapı”**, Almanya başta olmak üzere Avrupa ülkelerinde bulunan muhalif “akademisyen, gazeteci ve siyasetçilere” suikast girişiminde bulunma hazırlığındaydı. İsim vermiyordu ama suikast girişiminin hedefindeki bazı isimlerin buldukları ülkelerde resmi korumaya alındığını da söylüyordu. Paylan, bu yapının “Ogün Samast gibi” üç suikastçıyı bu tip cinayetler için görevlendirdiğini de ileri sürüyordu. Samast, malum, 19 Ocak 2007'de gazeteci Hrant Dink'i öldüren katil, halen hapiste. Cinayeti işlediği sırada 18 yaşını doldurmamış

olduğu için bir süre sonra serbest kalacak. Yakalandığı sırada polis ve jandarma görevlilerinin “Ermeni'yi öldüren” Samast'la hatıra fotoğrafı çektirmek için nasıl yarıştıklarını hatırladıkça onların yerine hala ben utanıyorum insanlığımdan. Aceleyle görülen ve neredeyse sadece tetikçinin ceza aldığı o suikast, hatırlayacaksınız dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Devlet Denetleme Kurulunu görevlendirmesi sonucu 2011'de yeniden görülmeye başlamış ve 2014'ten itibaren cinayete Fethullahçı güvenlik görevlilerinin isminin karıştığı iddiaları doğru çıkmaya başlamıştı. Cemaat, kurnaz psikolojik savaş taktikleriyle cinayetin tamamen Dink aleyhine nefret kampanyası yürüten ve devlet içinde bağlantıları olan radikal milliyetçilerin eseri olduğu algısını işliyordu. Dink'in öldürülmesini takip eden aylarda 27 Nisan e-muhtırası, dönemin başbakanı olan Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın resti görüp erken seçim ilanı ve Ergenekon soruşturmasının başlaması gibi gelişmeler bu algıyı güçlendiriyordu. Çünkü telefon görüşmemizde Paylan'a bu yapının ne olduğu konusunda bilgisi olup olmadığını sordum. Hayır, yoktu, “Almanyalı Osmanlılar” gibi ne olduğu belli olmayan örgütlerin adı basında geçiyordu ama Paylan'ın başka kuşku vardı. “Türkiye'deki siyasi gerginliğe bakıp durumdan vazife çıkarmaya çalışanlar da olabilir” dedi; “daha ciddi bir başka örgütlenme de... Belki birileri yeni bir darbe girişimine zemin hazırlıyor, belki Türkiye ile Almanya'nın, Avrupa Birliği'nin arasını daha da açmaya, Batıdan uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Barış sürecini bozmak isteyen yapılarla aynı olabilirler. Paris'teki cinayetleri de unutmamak lazım.” Paylan'ın sözünü ettiği olay 9 Ocak 2013'te Paris'teki Kürt Enformasyon Merkezinde PKK'lı Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in öldürülmesi. Katil olarak yakalanan Ömer Güney'in 2016'da cezaevinde ölmesiyle dosyası **kapanan cinayetin arkasında, bazı HDP'lilerin “MİT içinde yuvalanmış Cemaatçileri”** sorumlu

tuttuğu biliniyor. Keza 2009-2010 Oslo görüşmelerinin sonuçsuz kalmasından da Fethullahçılar sorumlu tutuluyor. Nihayet, son zamanlarda Dink davasında payı iddiasıyla tutuklanan bazı emniyetçilerin de aslında devlet içindeki Fethullahçı gizli örgütün elemanı olduğu öne sürülüyor.

Peki o zaman Paylan, iddianamelerdeki tanımıyla “Fethullahçı Terör Örgütü – FETÖ”yü mü işaret ediyor? “Bu konuda kesin bir şey söyleyecek bilgi elimde yok” diyor Paylan, “Ama Dink cinayetinde kalemi kıran bir yapıydı, görüp engellemeyen Fethullahçılardı; siyasi atmosferin daha da keskinleşmesi isteniyordu. Rahip Santoro cinayeti de bence böyledi.” Paylan’ın deyişiyle “durumdan vazife çıkarıcılar” ile “onlara göz yumanlar” hatta el altından destek olanlar en çok siyasette yükselen nefret söylemini istismar ediyor.

Dink örneğinde acıyla yaşadığımız buydu.

Bugün de 15 Temmuz 2016 askeri darbe girişimi sonrası yaşadığımız olağanüstü hal ortamında kimi zaman devletin en üst katlarından “hain” ve benzeri söyleme giderek daha çok rastlar olduk. Bundan cesaret alan kalemşörler aralarında tanınmış Fethullahçı gazeteci, akademisyenlerin de bulunduğu bazı isimleri açıkça sayarak bunların işinin bitirilmesi gerektiğini söylüyorlar. Üstelik bolca MİT adı geçirerek devletin istihbarat örgütünü de bu isimlerin başına gelebilecek her türlü işte suç ortağı yapmış oluyorlar. Devleti cinayet işlemeye teşvik etmek, devleti yasa dışı işlerde suç ortağı göstermeye çalışmak ne vatanseverliktir, ne demokratlıktır, ne bir başka akla mantığa sığar tutumdur.

Ne yeni Dink cinayetlerine yol açacak tertiplere izin verilmeli ne de bu tertiplere keskin söylemlerle zemin hazırlanmasına bilerek ya da bilmeyerek meydan verilmeli. Türkiye mevcut sıkıntılarını aşmak isterken daha acı sıkıntıların içine çekilmemeli, düşürülmemeli.

TÜRKİYE - Cem KÜÇÜK

Türkiye’ye Yönelik Kirli Tezgâhın Arkasındaki Ülke: BAE

Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) Dışişleri Bakanı **Abdullah bin Zayed**’in Osmanlı Paşası **Fahreddin Türkkân**’a yönelik sözleri büyük tepkiye sebep oldu.

Cumhurbaşkanımız **Erdoğan**, bin Zayed’e gerekenleri söyledi. Ama BAE’nin Türkiye’ye yönelik eylemleri yeni değil. Uzunca bir zamandır bu tür faaliyetleri var. Öncelikle BAE’nin İsrail’le ilişkilerine bakmak lazım. BAE’nin neredeyse bütün siber işlerini yapan İsrail devletine yakın iş adamlarıdır. Suudi Arabistan’daki bin Selman’la birlikte BAE’nin tavırları bütün Orta Doğu için umut kırıcı. Kudüs konusunda bile beklenen tepkiyi veremediler. ABD ve İsrail’le yakın ilişkileri Müslümanların moralinin bozulmasına sebep oldu.

Sabah gazetesinde dün bununla ilgili önemli bir haber vardı. Mesela: “**Kasım ayında yayın hayatına başlayan Türkiye karşıtı haber sitesi Ahval, BAE’ye bağlı The Arap Weekly tarafından finanse ediliyor. FETÖ’den aranan firari Yavuz Baydar’ın genel yayın yönetmenliğini yapacağı medya platformu çalışmalarına başlamış.**”

Middle East Eye’in yayın yönetmeni **David Hearst**, BAE’nin **Muhammed Dahlan** aracılığıyla FETÖ’cü darbecilere para yolladığını ve **Gülen**’le darbe öncesi görüşmeler yaptığını yazdı. Ayrıca BAE’nin Washington Büyükelçisi **Yusuf el-Uteybe**’nin hacklenen e-postalarında Türkiye’ye olan düşmanlığı rahatlıkla görülüyor.

ABD Başkanı **Trump**’ın Ulusal Güvenlik Danışmanı **McMaster** geçen hafta Türkiye ve Katar’ın radikal ideolojilere destek verdiğini söyledi. **McMaster** bu açıklamayı BAE’nin finanse ettiği **The National** dergisine yaptı. Zaten Türkiye aleyhtarı bir şey oldu mu ya da biri Türkiye aleyhine konuşacaksa ilk tercihlerden biri The National oluyor. 15 Temmuz darbe girişiminden sonra FETÖ

elebaşı da ilk söyleşisini buraya vermişti. The National, neredeyse FETÖ'yü aklamaya girişmişti.

Yabancı medyada o kadar gazete, dergi ve televizyon varken devreye The National girmişti. Kim bilir darbe başarılı olsa, neler yazacaklardı o dergide. FETÖ parlatılacaktı. Türkiye'yi parçalamak için yayınlar bile yapılacaktı. **İdris Kardaş** geçen gün bu konuyu BAE'nin **Reza Zarrab** davasına olan dahlini şöyle yazmıştı:

“FDD (Demokrasileri Savunma Vakfı) Türkiye ile DEAŞ'ın ortak hareket ettiğini sıkça raporlaştıran ve uluslararası medyayı bu bağlamda yönlendiren bir sürecin ana aktörüydü. Aynı FDD, yine Erdoğan'ı sıkıştırmak için Sarraf davasını kullanmaya çalıştı. Ancak ABD'deki dava, Sarraf'ın 'çıkarmak için yalan söylerim' dediği ve tanıklardan FETÖ'cü bir polis FBI'dan para aldığı gibi sansasyonel bilgilerle çöktü. Dolayısıyla büyük bir titizlikle hazırlanan, bilirkişisinden savcısına, hâkiminden tanığına kadar onca emek verilen bir dava yine gerçekler karşısında çöktü. BAE ve onu yönlendiren yapılar yine istediğini alamadılar...”

Türkiye'yi batırmak için her yolu denediler ama sonuç alamadılar. Terör örgütleri her şeyi deniyor ama asla başaramayacaklar. BAE de, ne denerse denesin başaramayacak. Algılara, yalanlara kanmaya hiç gerek yok. Türkiye'nin yükselişine kimsenin gücü yetmeyecek.

TÜRKİYE –

M. Necati ÖZFATURA

Trump'ın Kararı Felaketi Olacak!..

ABD için nihai hedef Türkiye'dir. ABD "Suud baharı" ile S. Arabistan'ı iç savaşa sürüklemektedir. Kudüs barışın da savaşın da anahtarıdır. Terörün gerçek kaynağı ABD'dir. ABD Orta Doğu'da güç ve müttefik kaybediyor. Son İslam İşbirliği Zirvesi uyanıştır. İslam İşbirliği Teşkilatının

İstanbul'da aldığı Kudüs-ü şerif ile ilgili kararı Trump'ın kısa vadede ABD'nin ise orta vadede sebep-i felaketi olacaktır. Trump'ın uluslararası hukuka aykırı ve Birleşmiş Milletlerin Kudüs ile ilgili kararının ihlali olan kararı karşısında Türkiye'nin dik duruşu ve mücadelesi İslam ülkeleri ve dünya ülkelerinde ABD ve İsrail'i protesto gösterilerinin kıvılcımı ve itici gücü oldu.

Güney Amerika'nın Şili'den Uzak Doğu'da Endonezya'ya kadar ABD aleyhine tepkiler ABD imparatorluğunun çöküşünün göstergesidir. Ve geçmişte ABD Birleşmiş Milletleri kullanarak sahte belge ve delillerle Orta Doğu'da savaş kararı çıkartabiliyor ve dünya ülkelerinin desteği ile girdiği yerde milyonlarca insanı katlediyor. Petrol ve servetlerine el koyabiliyor. Şu anda zavallı hâle düştü. PKK, PYD, DEAŞ terör örgütlerine, dikta rejimlere muhtaç hâle geldi. Hakka ve halka dayanmayan iktidarlar yıkılmaya mahkûmdur. İsrail gibi sömürgesi olan ABD de hakkın ve insanlığın düşmanıdır. Gerçek terörist bunlardır. Terör örgütlerini kuran, besleyen bu iki ülkedir.

ABD'li Prof. John Meansheim makalesinde Irak'ın işgalini (Irak savaşını) Amerikalı Yahudi lobisi değil İsrail istediği için Bush sonradan yalan olduğu ortaya çıkan kitle imha silahları yalanları ile çıkardı. O tarihte İngiltere Başbakanı yıllar sonra bunun yalan olduğunu biliyorduk. Saddam'ı devirmek, Irak petrolünü aramızda paylaşmak ve İsrail'in güvenliği için bu yalan ile dünya kamuoyunu aldattık itirafını yapmıştır. Şu anda Riyad yakınlarına füze atan ABD, İran ve Yemen'den füze atıldı diye yeni bir savaşın senaryosunu hazırlıyor. ABD'nin putu para, petrol ve menfaattir. Geçmişte

en az 40 milyon Kızılderiliyi katleden Amerikalıların genlerine masum insanları katletmek yerleşmiştir. Bankaları soyanların nesilleridir. ABD'ye Siyonizm hâkimdir. Siyonistlerin menşei Yahudi Siyonistler ve Hıristiyan Siyonistler (Evanjelist Kilisesi)dir. Evanjelistler, Cumhuriyetçi Parti'nin yüzde 30'unu teşkil eder. Aslında bu kiliseyi yani inancı kuranlar Hıristiyan kimliğine gizlenmiş Yahudilerdir. Bu inançta olanların içinde milyonlarca Yahudi asıllı (sözde) Hıristiyan vardır. Bunlar bu kilisenin inciline "büyük İsrail" haritasını koyacak kadar ileri gitmişlerdir. Bush ailesi bunlardandır. İnançları saçmalıklarla doludur. Allahü tealanın kulu ve elçisi Hazreti İsa'nın (aleyhisselam) dünyaya gelmesi için İsrail devletinin kurulması, Nil'den Fırat'a büyük İsrail'in kurulması, Mescid-i Aksa'nın yıkılarak Yahudi tapınağının yapılması gerektiğine inanırlar. Ve İsrail'e hizmet etmeyi dinî vazife ve ibadet kabul eder...

KARAR –

Hakan ALBAYRAK

Arap Düşmanlarına Gün Doğdu

Arap düşmanlığını kışkırtmak için hiçbir fırsatı kaçırmayan ırkçılar, Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı Abdullah Bin Zayed'in hezeyanını da tepe tepe kullanıyorlar tabii.

'Bu Arapların zaten alayı hain.

Birinci Dünya Savaşında bizi sırtımızdan vurdular' edebiyatına gün doğdu gene.

Ettekraru ahsen velevkane yüzseksen: Osmanlı'yı 16'ncı asırda felaketten felakete sürükleyen Celali İsyânlarında yer alanlar Türkmen'di. Buna istinaden **"Türkler bizi sırtımızdan vurdu"** diyen var mı? Yok. Ama Şerif Hüseyin liderliğindeki birkaç bin Arap'ın Birinci Cihan Harbindeki isyanını

bütün Araplara mal edip **"Araplar bizi sırtımızdan vurdu"** diyen çok. Ne muazzam bir saçmalık!

"Biz" dediğimiz Osmanlı Devleti değil mi? Araplar da bu devletin unsuruydu ve Osmanlı ordusunun hatırı sayılır bir kısmı Araplardan oluşuyordu. İngiliz işbirlikçisi âsilerin arkadan vurduğu ordu Arapların da ordusuydu.

Fevkalade sınırlı bir isyandan bahsediyoruz. Şerif Hüseyin'in adamlarının neredeyse tamamı bugün Suudi Arabistan dediğimiz topraklardaki kabilelere mensuptu. Bir de Yemen'deki asiler vardı. Bunların hareketlerine "Arap İsyanı" demek, isyanı bütün Araplara mal etmek, Arap âlemine saygısızlıktır.

Bağdat ayaklanmadı, Şam ve Kudüs ayaklanmadı, Beyrut bile ayaklanmadı. Üstelik Hicaz'da Osmanlı ordusu içinde yer alıp isyancılara karşı savaşan Araplar oldu. Yemen'de Seyyid İdrisî'ye uyup isyana kalkışanlar zaten küçücük bir azınlıktı. Mısır, Cezayir, Tunus ve Libya halklarının Osmanlı'ya baş kaldırmadığını, bu diyarların 19'uncu asırda İngiltere, Fransa ve İtalya'nın işgaline uğramalarının herhangi bir isyan neticesinde olmadığını da hatırlatalım. Ne Arap İsyanı kardeşim? Yok öyle bir şey. "Hicaz'daki Şerif Hüseyin İsyanı" ve "Yemen'deki Seyyid İdrisî İsyanı" var.

O kadar.

Bu işleri herhalde Teşkilat-ı Mahsusa'dan daha iyi bilecek değiliz.

Teşkilat-ı Mahsusa reislerinden Kuşçubaşı Eşref diyor ki: "Başta Mekke Emiri Şerif Hüseyin olarak, muharebenin en buhranlı devresinde ordumuzu arkadan vurma hareketlerini, Kanal seferi sırasında sabotajları, Yemen'de en elverişsiz şartlar içinde mücadele eden Ali Said Paşa ordusuna yiyecek götüren katarları talan eden Urban hareketlerini tesbit (etmeye) ve menfilikleri ortadan kaldırmaya çalıştık. Biz de, kendimize yardımcı, tertemiz, vefalı Araplar bulduk. Rahatça söyleyebilirim ki halkın büyük kısmı bizimle beraberdi. Karşımızda olanlar, daha çok politikacılar,

siyasi kanallardan menfaatlerini temin etmek isteyenler, yabancı propagandalara âlet olanlardı. Bunlar, Arap halkının daha sonra da başlarına belâ oldular ve halka huzur yüzü göstermediler.”

Şu ifadelere dikkat lütfen: “...**tertemiz, vefalı Araplar...**”, “...halkın büyük kısmı bizimle beraberdi.”

Bin Zayed’e Twitter üzerinden cevap veren Cumhurbaşkanlığı sözcüsü İbrahim Kalın, “Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı Zayed’in, Türkler ve Arapları tekrar karşı karşıya getirmeyi hedefleyen yalan dolu propagandayı retweet etmesi utanç verici” dedi.

Evet, Türkler ve Arapları tekrar karşı karşıya getirmeye matuf bir provokasyonla karşı karşıyayız ve bu provokasyona gelmek de utanç verici.

O tarafta ‘**Türkler bizi sömürdü**’, bu tarafta ‘**Araplar bizi sırtımızdan vurdu**’ edebiyatını payidar etmeye çalışanların su taşıdığı değirmen, kahpe emperyalistlerin ‘**Böl, parçala, yönet**’ değirmenidir.

İster Türkleri külliye itham eden bir Arap olun, ister Arapları külliye itham eden bir Türk, fark etmez; zamane Lawrence’lerin, Sykes’ların, Picot’ların askerisiniz.

O takdirde ârun aleykum; yazıklar olsun size!

YeniAkit –

Ali KARAHASANOĞLU

BM’de ABD için, Türkiye’de 28 Şubat darbeleri için kara gün!

Dün tarihi bir gün idi..

Yıllardır Cumhurbaşkanımız haykırıyordu:

“Dünya, Beş’ten büyüktür” diyordu..

BM’deki çakal sistemini eleştiriyordu..

Ama dünyadan ses gelmiyordu..

Beklenen destek, nihayet dünkü BM Genel Kurulu’ndan geldi..

BM Güvenlik Konseyi’ndeki tiyatroya, genel Kurul tokatı indi..

14 üyenin “Yanlış” dediğine, ABD’nin tek başına “doğrudur” demesi ile geçerli sayılan sonuç, Genel Kurul’da reddedildi..

Genel kurul, aklın işaret ettiği kararı aldı.. ABD’nin, Kudüs’ü İsrail’in başkenti kabul etmesini yanlış bulan karar tasarısı.. Üçte iki çoğunlukla BG Genel Kurulu’nda kabul edildi..

ABD’nin tüm tehditlerine rağmen..

Trump’ın şımarık milyarder patron havası ile yaptığı şantajlara rağmen..

ABD’nin kendisi.. Ve lehine “oldu bitti” yapılmak istenen İsrail’in dışında..

Hiçbir ciddi devlet, Genel Kurul’da ABD-İsrail birlikteliğine destek vermedi..

9 evet oyundan ikisi ABD ve İsrail’den..

7’si de kıytırık devletlerden geldi..

Şantaja boyun eğecek, kimliksiz ülkelerden..

Böylece görmüş olduk ki..

6. Filo’ya Kabataş’ta “Go Home” demek değil.. İman ile.. Samimiyet ile..

Tutarlı bir dik duruş ile..

ABD’ye “Go Home” denilebiliyormuş..

Ve esas önemlisi.. ABD’nin karizması çiziliyormuş.

Çizildi de, nitekim..

Sonuçta da bu karar ile birlikte.. ABD için bir tepetaklak dönemi başlamış oldu..

Artık çanlar.. ABD için..

ABD ile birlikte; zulmün, katliamın, çocuklara yönelik vicdansızlıkların sembolü haline gelen İsrail için çalacak.. İnşallah!

ABD adına konuşan temsilcilerin..

En başta da Başkan Trump’ın tehditleri..

“Parayı keseriz” şeklindeki şantajları..

Bana..

28 Şubat sürecinde, Türkiye’deki darbeci komutanların tehditlerini, şantajlarını hatırlattı..

O süreçte de.. Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak, “Gerekirse silah kullanırız” diyordu..

Genelkurmay 2. Başkanı Çevik Bir,

“Demokrasiye balans ayarı yaptık”

diyordu.. Diyen diyene idi..

Ama Necmeddin Erbakan Hocamızın dik duruşu.. Tutarlı çizgisi..

Ve sonrasında talebesi Tayyip Erdoğan’ın yıllarca yürüttüğü başarılı mücadele sonucunda.. Dün 28 Şubat darbesinin

faillerinin yargılandığı mahkemede, esas hakkında mütalaa verildi..
Mütalaa, 28 Şubat'ın tehditçi generallerine.. Şantajcı komutanlarına.. Ağır tokat indi..
Savcılık mütalaaasında 60 subay için müebbet hapis cezası istendi..
Şimdi, sanıklar son savunmalarını yapacak..
Ardından da karar verilecek..
Böylece davanın yerel mahkeme prosedürü tamamlanmış olacak..
Savcının esas hakkındaki mütalaaada 60 sanık için istediği ceza, müebbet hapis..
Ama, mahkumiyet çıktığında, bu yaşlı başlı kişilerin, yıllarca cezaevinde kalacağını zannetmeyin...
Darbenin üzerinden geçen 20 yıllık süreçte, defalarca çıkarılan aflar, ertelemeler, şartlı tahliye kuralları gereği, cezalar sembolik miktarda infaz edilebilecek..
Cezaevinde sembolik miktarda yatılacak olmasından çok daha önemlisi..
28 Şubat Darbesinden dolayı, mahkumiyet kararı verilecek olması..
Şahsen ben, kendi adıma söyleyeyim..
Kimsenin cezaevinde yatmasından, mutluluk duyacak değilim..
O süreçte ne kadar büyük mağduriyetler yaşamış olsak da..
Bizim için önemli olan..
28 Şubat'ta darbe yapanların..
Bundan sonrası için de başkalarına kötü anlamda örnek olmamaları için..
Darbenin cezasız kaldığına ilişkin kimsede bir intiba oluşmaması için..
Darbe yapanların, meşru hükümet yetkililerine tehditlerde bulunanların..
Yaptıklarının yanlarına kâr kalmadığının tarihe geçmesi için..
Darbeciler mahkum olmalı..
Verilecek mahkumiyet kararını, bunun için önemsiyorum..
Yıllarca yazıldıktan sonra, nihayet 28 Şubat darbesinin askeri kolu için yargılamanın sonuna gelinmiş oldu. Ama dikkat buyrun..
Askeri darbenin medya ayağı, siyaset ayağına hiç dokunulmadı.
Dava bile açılmadı..

Askerlerin eylemlerini önemsiz görmüyorum. Ama..
Askerler kendi kendilerine hazırlık da yapsalar.. Planlamayı dört dörtlük de hayata geçirseler..
Özellikle 28 Şubat darbesi için, medya ayağı, siyaset ayağı çok önemliydi..
Siyaset ve medya ayakları darbeye destek vermeseydi, askerlerin de darbeye teşebbüsleri sonuçsuz kalırdı..
Bu açıdan bakınca..
Çevik Bir istediği kadar, “Demokrasiye balans ayarı yaptığı” iddiasında bulunsun..
Onun bu sözlerini, tüm medya organları “Askerden demokrasiye balans ayarı” şeklinde değil de..
“Askerden demokrasiye tehdit.. Asker, sınırını aşıyor” diye verseydiler..
Darbeci Çevik Bir ikinci aşamaya geçemezdi..
Tehditlerini sürdüremezdi..
Erol Özkasnak, “Gerekirse silah kullanırız” beyanatı verdiğinde..
Hürriyet gazetesi, bu sözü manşetten, “Bir üst düzey komutan dedi ki:...” şeklinde vereceğine..
“Komutanın bu tehdidi, iç savaş çıkartır: Gerekirse silah kullanırız” şeklinde verilseydi.
Erol Özkasnak şişine şişine, sonraki açıklamaları yapamaz, meşru hükümetin devrilmesi için de, milletvekili transfer pazarlıkları yapılamazdı..
Onun için diyorum ki..
Çevik Birler, İsmail Hakkı Karadayılar..
Erol Özkasnaklar tamam.. Ama..
Aydın Doğan hakkında da.. Dinç Bilgin hakkında da, darbe suçundan yargılama yapılmalı..
Hatta siyasi uzantılara da dokunulmalı...
O dönem generaller sayesinde başbakanlık koltuğuna oturan Mesut Yılmaz da aynı yargılamaya tabi tutulmalı..
Ve aynı cezaya muhatap olmalı.. Ki..
Sadece subaylar değil.. Medya da..
Siyasetçiler de.. Bir daha darbenin yanına bile yaklaşmasın.
Darbecilere desteği, akıllarından bile geçirmesin..

YeniAkit –

Abdurrahman DİLİPAK

SaudiAmerika

Eskiden ARAMCO üzerinden ARAP-ABD ilişkileri sorgulanırdı. Bu “dostluğun” damarlarında dolaşan kan, kuşkusuz “Petrol”dü. İngilizlerin gözünde zaten “Bir damla kan, bir damla petrol” değil mi idi, geçmişte!

Sahi, batılıların gözünde “bir damla gözyaşı” ve “bir damla alınteri”nin değeri nedir?

Biliyor olmalısınız, Osmanlı’ya ihanet eden Arap aşiretlerinin başında Şerif Hüseyin ve Saud ailesi vardı. Aslında Saud ailesi dindar bir aile değil. Kökleri Beni Kurayza’ya kadar gider. Osmanlı’ya ihanet eden aşiretlerin hemen hemen tamamı sorunlu aşiretler.. Ama mesela, yeğeni tarafından 1972 yılında şehid edilen Kral Faysal b. Abdulaziz de bu aileden gelmekle birlikte şeref ve izzet sahibi bir insandı.

ARAMCO’dan ciddi anlamda bir kaynak Şeyh ailesine aktarılıyordu. Şeyh ailesi Vehhabiliğin günümüzdeki temsilcisidir. Her yeniliği bid’ad olarak görür ve reddeder. Bir yandan Sufi geleneğe, öte yandan Şia’ya şiddetle karşıdır.

Bu hareketin kurucusu Abdulvahhab 1703-1787 tarihleri arasında yaşadı. Muhammed İbn Abdülvehhab’ın düşünceleri, Deriye Emiri olan Muhammed bin Suud ile 1744 yılında tanışmasıyla siyasi bir hareket mahiyeti kazandı. 1811 Vehhabi’lik adına hareket eden Suud Emirliği Halep’ten Hind Okyanusuna, Basra Körfezi ve Irak sınırından Kızıl Deniz’e kadar yayıldı.

Vehhabilik hareketinin Osmanlılar için önemli bir sorun durumuna gelmesi üzerine 2.Mahmut, Mısır Valisi Kavalalı Mehmed Ali Paşayı sorunu çözmekle görevlendirdi. Mehmet Ali Pasa, oğlu Tosun komutasındaki orduyla 1812-13 arasında Mekke, Medine ve Taifi Vehhabilerin elinden kurtardı. Daha sonra bizzat Emir Abdülaziz’in üzerine yürüdü. 1814’de Emir Abdülaziz’in ölümü üzerine Vehhabiler

yenilgiye uğradı. Nihayet Mehmet Ali Paşa’nın kumandanı İbrahim paşa, Abdülaziz’in yerine geçen oğlu Abdullah ve çocuklarını esir ederek İstanbul’a gönderdi. Bunlar İstanbul’da 17.12.1819 tarihinde idam edildiler. Osmanlı’ya düşmanlıklarının sebeplerinden biri de bu. Savaş sırasında kaçarak kurtulmayı başaran Suud hanedanından Türki bin Abdullah, Necd bölgesinde yeniden faaliyete geçti ve 1821’den 1891’e kadar sürecek 2. Vehhabi devletini kurmayı başardı.

Hindistan İngiliz yönetiminin de desteğini sağlayan Abdülaziz bin Suud 26 Aralık 1916 tarihli anlaşma ile İngilizlerce Necd, Hasa, Katif, Cubeyl ve kendisine bağlı diğer bölgelerin hükümdar olarak tanındı. Bu anlaşmaya göre Abdülaziz, bu yerleri kendisinden sonra miras yoluyla çocuklarına bırakacak ve kendisinin seçtiği veliaht da İngilizlere bağlı kalacaktı.

Osmanlıların yenik düşmesiyle sonuçlanan 1. Dünya Savaşı’nın arkasından 1921-26 arasında Vehhabiler Hail, Taif, Mekke, Medine ve Cidde’yi de ele geçirdiler. Abdülaziz bin Suud, 1926’da Necd ve Hicaz Kralı olarak kabul edildi. 20 Mayıs 1927 tarihinde İngiltere ile yapılan Cidde anlaşmasının arkasından da tam bağımsızlığını ilan etti. Böylece Abdülaziz bin Suud, Suudi Arabistan Kralı olarak Hicaz’ı egemenliği altına aldı.

Vehhabiliğin Afrika ve Asya’da yayılması için İngilizler büyük destek verdiler.. Aynı şekilde, bugünkü Vehhabi, Sufi, Şii çatışmasının temelini atmak için, diğer grublardan birileri ile temas kurarak hepsini birbirine karşı kışkırttılar.. Bugün biz Kudüs’ün kurtuluşunu konuşuyoruz ama, unutmayalım ki, Kudüs’ü Yahudilere veren İngiltere’dir. Hicaz bölgesini de Saud ve Şeyh ailesine veren İngiltere’dir. Ve bugün kurtarılması gereken sadece Kudüs değil, Mekke ve Medine’dir..

ABD, Afganistan’da Rusya’ya karşı direnişi Vehhabiler üzerinden El Kaide yapılanması ile geçirdi. Daha sonra ABD, DAES

üzerinden Musul'u ele geçirdi, Suriye'ye yerleşmek için DAES'i kullandı. Bugün Dahlan, Arap yarımadasındaki İngiliz siyasetinin bir Truva atı olarak Mısır, Suudi Arabistan, BAE, Bahreyn ve İsrail arasında mekik dokuyor. Bugün Suudi Arabistan, ABD ve İsrail'le kol kola, İran'a ve Türkiye'ye karşı. Bugüne kadar, Türk Yahudileri, Kürt Yahudileri, Pakradun'lar, Fars Yahudileri, Safarad, Eşkenazi'ler hep konuşuldu ama Arap Yahudilerden pek söz edilmedi. Bu arada Yahudilerin o malum kollarından ibaret değil, kendi aralarındaki bölünmüşlükleri. Yahudiler de, Hristiyanlar da 40 parçadırlar. Ve "Dinleri" artık gerçek bir din olmaktan çok kültürel bir aidiyeti, bir geleneği, bir ideolojiyi ve bir kan birliğini ifade eder.. Kan birliği sadece Yahudilerde değil, mesela Ermeni, Rum, Süryaniler için de geçerli. Kiliseleri, Patriklikleri ayrıdır. Bugünkü Suudi rejimi artık Türkiye'den çok ABD ve İsrail'le beraberdir. Mısır rejimi de öyle. Kudüs'ün İsrail'e ait olduğu fikrindedirler.. Bakın, Meymonedes'in düşünce dünyasının şekillenmesinde nasıl Endülüs etkisi, Arabi etkisi varsa aynı şekilde, Rönesansın şekillenmesinde olduğu gibi, Hint Mistisizmi'nin ve Safevi Şiası'nın şekillenmesinde de Meymonedes etkisi vardır.. Modern İslamcılık düşüncesi üzerindeki batı etkisini de görmemezlikten gelmemek gerek. İdeolojik olarak çok farklı gibi gözükten düşüncelerin metodik açıdan birbirine benzeyebileceklerini de not etmek gerek. Mesela komünizm ile faşizm birbirine karşı/düşman ideolojiler değil mi? Ama, zıtların benzeşmesi gibi, komünizm işçi sınıfını yüceltirken, faşizm kendi ırkını yüceltir.. Birinde her şey Alman ırkı için Alman ırkı tarafından, Alman ırkına göre olacaktır. Öbür tarafta ise her şey işçi sınıfı tarafından, işçi sınıfı için ve işçi sınıfına göre olacaktır.. Gelinek noktada Suudiler ve Mısır diktatörü Müslüman halkın temsilcisi değil, uluslararası sistemin Truva atı olarak orada

durmaktadırlar. 22 Arap ülkesinin sınır, rejim ve iktidar yapıları, Haçlılarla işbirliği yaparak Osmanlı'ya ihanet eden Arap aşiretlerinin çocuklarına armağan olarak verilmiştir büyük ölçüde. Yaşanan süreç gizlenen derin gerçeğin ortaya çıkmasına sebep oldu. En katı, radikal İslamcı gibi gözükten bir rejimin, aslında ABD, İngiltere ve İsrail'in dümen suyunda hareket eden kuklaları olduğu gerçeği ortaya çıktı. Bu da bir kazanım.

YeniAkit - Mehtap YILMAZ

Yaşasın! Kazandık! BM Trump'ın Tehditlerine Boyun Eğmedi!

Vakit daraldıkça işler iyice kızıştı! Dünyanın gözü, "Kudüs oturumu" yapılacak olan Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda idi... Kudüs oylaması yapıldı.. Bildiğiniz gibi Trump'ın, küstahça bir kararla Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etmesi, ABD'yi dünyayla karşı karşıya getirmişti. Filistin'de bu kararın neden olduğu iç karışıklığa rağmen Trump, feodal bir dille "Patron benim uleeeyyn!" "Kudüs de benim, dünya da benim! İstedğim yeri istediğim kimseye veririm" dedi. -Sanki hepsi kazan kaldırırsa yedi düvele gücü yetecekmiş gibi...- Trump, göz göre bir çatışmanın fitilini ateşledi. Çünkü ABD'nin İsrail'e "el kesesinden cömertlik" yapması, yıllardır İsrail işgali altında zulüm gören Filistinliler tarafından asla kabul edilebilir bir şey değildi. ...ve beklenen oldu ve İntifada hareketi ateşlendi... ..beklenen oldu ve İsrail askerleri resmen kudurdu! Amerika'da ayağı sallanan Trump'ın, terörist ülke İsrail'e yaptığı bu yalakalıkla şımaran İsrail askerleri, dünyanın gözleri önünde Filistinli çocukları kelepçeleyip, vahşi hayvanlar gibi kafeslere koydu. Barbar İsrail askerleri 14 yaşında bir

çocuğu, gözleri bağlı, elleri kelepçeli bir halde tutukladı. Down sendromlu bir çocuğu içeri tıkacak kadar vahşileşti. -Lakin ABD ve Trump, buna rağmen geri adım atmadı! -

CIA ve MOSSAD'ın da eli de armut toplamadı tabii... Anında havaya ateş eden eli silahlı bir Filistinli görüntüsüyle, CIA-MOSSAD tadında bir "algı operasyonu" yapıldı tabii...

Peki bu tiyatral algı operasyonu kafese tıklan eli kelepçeli küçücük çocukları... Gece annesinin kucağından alınan masum kız çocuğunu... İsrail askerleri tarafından itile kakıla tutuklanan Down sendromlu çocuk görüntülerini dünya kamuoyunun vicdanından silebildi mi?

Tabii ki hayır!

Zaten BM üyesi 193 ülkenin çoğunun, Filistin konusunda Trump'la aynı fikirde olmadığı yavaş yavaş ortaya çıktı. Bu durum sonrasında Trump'ın da Natenyahu'nun da etekleri tutuştu! Trump, BM üyesi 180 ülkeyi mektupla tehdit ederek çirkefe bağladı!

Biraz da feodal bir dille BM ülkelerini domine etmek istedi.

Türkiye ve Yemen'in gündeme getirdiği Kudüs Tasarısı sonrasında Trump bu meseleyi "ergence bir siyasi tavırla" daha çok şahsileştirdi. O kadar ki Kudüs'ü, İsrail'in başkenti olarak tanıyan bu oylamada, ABD'nin bu kararına muhalefet edecek ülkelere "para yardımını keseceğini" ilan etti!

Terörist devlet İsrail Başbakan'ı Natenyahu ise, Birleşmiş Milletlere "Yalanlar evi" diyerek dışlerini gösterdi! BM'ye üyesi ülkelere "İsrail Devleti bu oylamayı tamamen reddediyor. Kudüs bizim başkentimiz ve buradaki inşamıza devam edeceğiz. Yabancı elçilikler ABD'nin öncülüğünde Kudüs'e taşınacak. Bu olacak!" diye racon kesti!

İsrail'in BM nezdindeki daimî temsilcisi Danny Danon, "Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğunu bilmek için uluslararası kuruluşların onayına ihtiyacımız yok" diye sözlü bir terörist saldırı düzenledi.

Ne olacak peki?

ABD Birleşmiş Milletler Daimî temsilcisi Nikki Haley'in gerginliğine bakılırsa, sonuç Kudüs lehine çıkacak gibi...

-O basit, pullu bordo kazakla ABD'yi temsil etmesi bir faciaydı. Merak ettim de Nikki çok aramış mı bu kazağı acaba? - Trump'ın ve Haley'in tehditleri pek işe yaramayacak...

Buna rağmen Trump'ın BM'ye tehditler savurması, şantaj yapması ise yine de domuzdan kıl koparmaya çalışacak anlamına geliyor.

BM'deki Kudüs desteğini olabildiğince aşığı çekmeye çalışacağı...

Trump'ın Kudüs meselesini şahsileştirmesinin en güçlü nedenlerinden biri de bu harekete Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın öncülük etmesi...

Dünya lideri Erdoğan'ın, Trump'ın karizmasını çizmesi endişesi...

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, İslam âleminde gittikçe yükselen saygınlığı, itibarı!

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın BM'de elini güçlendiren bir diğer husus ise BM ülkelerindeki Trump antipatisi...

Ve ne yazık ki oylama bitmeden zamanım tükendi. Allah Filistinlilerin hamisi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı muvaffak etsin! Dua edelim lütfen ve sosyal medyadan desteğe devam!

Bakalım BM ülkeleri Trump'ın feodal tehditlerine boyun eğecek mi? Aslında çıkacak olan sonuç, Kudüs'ün akıbeti kadar, BM ülkelerinin de akıbetini belirleyecek!

Bakalım BM bağımsız mı değil mi?

...ve derken, bu tarihi oylamada 128 oy çoğunluğu... İşte kazandık!

Yaşasın! Allah haklı olana yardım etti!

Gözün aydın İslam alemi! Kudüs'ün gözü aydın! Gözün aydın Reis!